

Τὸ βουργαρέλι

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Χρόνος 42ος - Γραφεία: Φειδίου 18, 106 78 Αθήνα - Τηλ. 210 76.67.549 - www.vourgarelinet.gr - Αριθμός Φύλλου 260 - Οκτώβριος, Νοέμβριος, Δεκέμβριος 2018

Βουργαρελιώτικο Αντάμωμα - Κοπή Πίτας ΚΥΡΙΑΚΗ 20 Γενάρη 2019 - ώρα 13.00´

Αγαπητοί συγχωριανοί

Η μοναδική ευκαιρία για το αντάμωμά μας και για την υποδοχή του καινούργιου χρόνου, κόβοντας την καθιερωμένη βασιλόπιτα αποφασίσαμε να γίνει στον ίδιο ζεστό και φιλόξενο χώρο (μας φιλοξένησε άλλες δύο φορές μέχρι τώρα) που στους περισσότερους από μας ξύπνησε και ξυπνά μνήμες από το χωριό, το σπίτι μας, το παραδοσιακό καφενείο - και είχαμε τόσα πολλά στο παρελθόν.



Την Κυριακή, λοιπόν, στις 20 Ιανουαρίου 2019 στις 13.00´ σας καλούμε να βρεθούμε στο φιλόξενο χώρο "ΠΑΜΕ ΤΣΙΠΟΥΡΟ - ΠΑΜΕ ΚΑΦΕΝΕΙΟ" που βρίσκεται στην Κυψέλη, Φωκίωνος Νέγρη 50, τηλ. 210.8679140.

Για τη διασκέδασή μας θα φροντίσει παρέα μουσικών με ποικίλο πρόγραμμα, όπως πάντα.

Η τιμή είναι 20 ευρώ το άτομο και περιλαμβάνει πλούσιο μενού και κρασί - αναψυκτικά - ούζο - τσίπουρο - ρακή.

Πώς θα έρθετε:

Με τα τρόλεϊ 2 και 4, κατεβαίνετε στη στάση Σκύρου, διότι το μαγαζί βρίσκεται μεταξύ των οδών Σκύρου και Ζακύνθου. Με τα λεωφορεία 022 και 035 στην ίδια στάση. Επίσης με τα λεωφορεία 608 και 054, στάση Καλλιφρονά.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

2019



Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Βουργαρελιωτών Αττικής εύχεται σε όλους τους συγχωριανούς όπου γης, η καινούργια χρονιά να μας φέρει πρωταρχικά υγεία, δύναμη και δημιουργία, χαρά και πάντα με τον γενέθλιο τόπο στις καρδιές μας!

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Λόγω αυξημένης ζήτησης για αίμα αλλά και λόγω της μικρής προσέλευσης στη θερινή αιμοδοσία του Συλλόγου, οι φιάλες αίματος του Πολιτιστικού Συλλόγου Βουργαρελίου έχουν περιοριστεί. Όσοι θέλετε μπορείτε να πάτε σε οποιοδήποτε νοσοκομείο και να δώσετε αίμα για την ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ του Συλλόγου, η οποία διατηρείται στο νοσοκομείο Χατζηκώστα στα Ιωάννινα. Σε θέματα υγείας δεν γίνονται διακρίσεις καταγωγής. Συγχωριανοί και μη μπορούν να αιτούνται αίμα και εμείς θα είμαστε στο πλευρό τους. Να θυμάστε όμως ότι, όταν δεν προσφέρουμε, έρχεται η στιγμή που οι ίδιοι έχουμε ανάγκη και τότε τα αποθέματα δεν επαρκούν. Ας μη φτάσουμε λοιπόν σ' αυτό το σημείο!



Χιονισμένο – Χριστουγεννιάτικο Βουργαρέλι

Οι φωτογραφίες είναι αρκετά εύγλωπτες για να αποδώσουν τη γιορτινή ατμόσφαιρα στο Βουργαρέλι. Φέτος έδωσε και μια άλλη ξεχωριστή νότα το χιόνι που για χρόνια είχε να στολίζει το χωριό αυτές τις γιορτινές μέρες. **Κάταστρο το τοπίο**, διαφορετική ομορφιά που τη νύχτα έπαιρνε μια άλλη διάσταση με το λαμπρό στολισμό που για δεύτερη χρονιά ο Πολιτιστικός Σύλλογος Βουργαρελίου φρόντισε με ιδιαίτερο ζήλο. Σ' αυτό συνέβαλε οικονομικά και ο Δήμος Κεντρικών Τζουμέρκων. Στήθηκε το **χριστουγεννιάτικο δέντρο**, έλατο για να συνεχιστεί η παράδοση. Δίπλα στο δέντρο η **Φάτνη**, όπως και πέρυσι. Ακολούθησε ο **στολισμός της Πλατείας**, φωτεινές γιρλάντες παντού, στα πλατάνια, την εκκλησία του Αγίου Νικολάου, το Βακούφικο. **Ολόφωτη και η διαδρομή** από την πρώτη γέφυρα στο έμπα του χωριού μέχρι το Σταυρό. Φαντασμαγορικό και υπέροχο το θέαμα και ιδιαίτερα τις μέρες με το χιονι-

σμένο τοπίο. Το κυρίαρχο γεγονός για το χωριό με επίκεντρο τη στολισμένη Πλατεία ήταν η **Πρωτοχρονιάτικη γιορτή την Κυριακή 30 Δεκέμβρη** για τα μικρά παιδιά που ετοιμάστηκε με πολύ μεράκι από τον Πολιτιστικό Σύλλογο. Παιδιά και γονείς κατέκλυσαν το χώρο της Πλατείας, ένα δυναμικό παρών στο κάλεσμά της καλόγουστης αφίσας του Συλλόγου.

Η πρώτη δραστηριότητα για τους μικρούς μας φίλους ξεκίνησε από το Βακούφικο στην άκρη της Πλατείας. Φέτος είχε κάτι ξεχωριστό. Τα παιδιά συμμετείχαν από την αρχή μέχρι και το ψήσιμο στην Παρασκευή κουλουριών, τα οποία στη συνέχεια γεύτηκαν με ιδιαίτερη όρεξη, έργα δικά τους βλέπεις. Και φέτος υπήρχαν οι πινάτες (χειροποίητες κολοκύθες που από μέσα τους μετά το σπάσιμο ξεχύθηκαν καραμέλες). Και στον επίλογο ο Άγιος Βασίλης που απ' τα χέρια του τα παιδιά πήραν τα δώρα τους.



ΑΛΛΕΣ ΓΙΟΡΤΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙΟΥ ΣΕΛ. 3

Δείτε την ιστοσελίδα μας στο Internet, στη διεύθυνση: www.vourgarelinet.gr
Επικοινωνήστε μαζί μας ηλεκτρονικά στη διεύθυνση: sylogos@vourgarelinet.gr

Το Βουργαρέλι είναι ο γενέθλιος τόπος, που μας εμπνέει και μας δίνει δύναμη στην καθημερινότητά μας.

Κοινωνικά

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Απεβίωσε στην Αθήνα στις 27 Οκτωβρίου 2018 και κηδεύτηκε στις Σκιαδάδες η **Κική (Αγγελική) Γεωργοκώστα**.

- Απεβίωσε στο Βουργαρέλι και κηδεύτηκε ο **Δημήτριος (Δημητράκης) Κούρτης**, ετών 94.

- Απεβίωσε στην Αθήνα στις 29 Δεκεμβρίου 2018 και κηδεύτηκε στην Αβαρίτσα η **Βασιλική Λαγού**, ετών 85. *Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους τους.*

Κική (Αγγελική) Γεωργοκώστα Αντί μνημοσύνου

Αθήνα 6 Νοεμβρίου 2018

Είναι, νομίζω, γνωστό σε όλους ότι η γυναίκα μου Κική (Αγγελική) Γεωργοκώστα έφυγε για το μεγάλο ταξίδι. Την ημέρα εκείνη το ημερολόγιο έγραφε 27 Οκτωβρίου 2018.

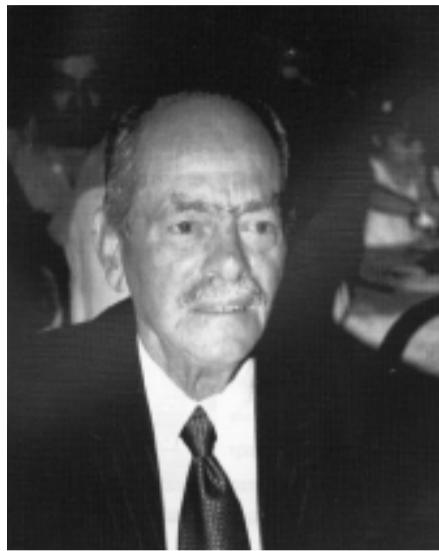
Σήμερα εγώ αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω θερμά και μέσα από τις στήλες της εφημερίδας "Το Βουργαρέλι" τον καθένα χωριστά και όλους μαζί αυτούς, που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, μου συμπαραστάθηκαν και με στήριξαν σε όλη τη διάρκεια της τριχρόνης αρρώστιας της Κικής και προπαντός μετά το θάνατό της. Η συμμετοχή τους στην αγωνία και το πένθος μου ήταν για μένα πολύτιμη.

Και κάτι ακόμα:

Σύμφωνα με την επιθυμία της ίδιας, τα μνημόσυνά της τελέστηκαν και θα τελεστούν σε αυστηρά οικογενειακό κύκλο. Εκτός από αυτά όμως, σαν ένα ακόμα μνημόσυνο, εγώ πρόσφερα ήδη κάποια χρήματα:

1. Στην "Κιβωτό του Κόσμου", που ανάμεσα στις πολλές αγαθοεργίες της, μεριμνά και προστατεύει μητέρες και παιδιά που έχουν ανάγκη.
 2. Στο Σύλλογο Βουργαρελιωτών Αττικής.
 3. Στον Αναπτυξιακό Σύνδεσμο Σκιαδάδων.
 4. Στο Κύτταρο Τέχνης Τζουμέρκων
- Σας ευχαριστώ και πάλι όλους.

Γιάννης Γεωργοκώστας



Δημητράκης Κούρτης

Έτσι τον ξέραμε όλοι και φαινόταν σαν να μην έχει μεγαλώσει ποτέ, αεικίνητος και με νεανικό μυαλό πάντα να "κατεβάζει" ιδέες. Μετά τα 90 άρχισε να χάνει από τη ζωτικότητα του και ιδιαίτερα μετά το θάνατο της συζύγου του Ουρανίας. Πρωτοστάτησε μοναδικά τόσο στην επαγγελματική όσο και στην κοινωνική ζωή του χωριού μας.

Για αρκετά χρόνια στο χώρο της Πλατείας διατηρούσε κουρείο και παράλληλα καφενείο. Γι' αυτή την επαγγελματική δραστηριότητα αναφέρθηκε εκτενώς σε δημοσίευμα στην εφημερίδα μας για τα παραδοσιακά επαγγέλματα με αφορμή την έκδοση ημερολογίου από τον Πολιτιστικό Σύλλογο που ασχολήθηκε με αυτά. Επίσης στο προηγούμενο φύλλο η εφημερίδα μας φιλοξένησε δική του μαρτυρία για το χώρο της Πλατείας, μοναδική σε πληροφορίες. Επαγγελματικά για αρκετά χρόνια δημιούργησε ιδιωτική βιοτεχνία κλωστούφαντουργίας με την οποία εξυπηρετούσε και όλα τα γύρω χωριά. Εφευρετικός, πάντα είχε σχέδια και για την εκμίσθωση του υδάτινου πλούτου του χωριού μας.

Υπήρξε και πρόεδρος του ΤΟΕΒ (οργανισμού για τη διαχείριση του νερού).

Πρωτοστάτησε και στην κοινωνική ζωή του τόπου. Γλεντζές και ακούρατος διοργάνωνε γλέντια μοναδικά μαζί με άλλα ζευγάρια του χωριού, μεταξύ αυτών και οι δικό μου γονείς, στο γνωστό χώρο του βακούφικου που διατηρούσε το καφενείο ο Γάκιος (Γιώργος Στεφάνου). Αυτές τις εμπειρίες τις άφησε και γραπτά με αφήγηση πολύ παραστατική.

Επίσης τα χρόνια που τα δυο του παιδιά ήταν στο σχολείο υπήρξε πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων και έτρεχε πάντα για την επίλυση προβλημάτων που και τότε ήταν πολλά.

Υπήρξε φίλος αδερφικός με τον πατέρα μου και κουμπάρος και η παρουσία του πάντα ευπρόσδεκτη.

Δεν σε ξεχνάμε ποτέ. Τα θερμά μας συλλυπητήρια στα παιδιά σου Λίντα και Γιώργο και στις εγγονές σου.

Λουκία Αντωνίου

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Γούλα Αλεξία No 3297	20 Ε
Κίτσιος Ι. Βασίλειος No 3298	10 Ε
Χρηστίδης Ελευθέριος(Κρήτη) No 3299	40 Ε
Σιμόπουλος Γεράσιμος No 3300	30 Ε
Γιαννάκης Αχιλλέας No 3351	30 Ε
Κουτρομάνης Βασίλειος No 3352	50 Ε
Βίκης Νικηφόρος No 3353	50 Ε
Κατέρος Χρήστος No 3354	20 Ε
Καρακίτσος Γιάννης No 3355.....	10 Ε
Δημητριάδης Ελευθέριος No 3306	20 Ε
Ρούμπος Χρήστος No 3307 No 3307	30 Ε
Κούκος Δημήτριος Σωτηρίου No 3308.....	20 Ε
Κούκου Σταυρούλα No 3309.....	20 Ε
Κούρτης Γιώργος Στέφανου No 3310	50 Ε

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

Ο Γιάννης Γεωργοκώστας προσέφερε στο Σύλλογο Βουργαρελιωτών Αττικής στη μνήμη της συζύγου του Κικής (Αγγελικής) το ποσό των 100 ευρώ (αρ. απόδ. 3296).

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Η Εφημερίδα μας το «ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ» θέλει και ζητάει τη συνεργασία των χωριανών μας. Η Συντακτική Επιτροπή δημοσιεύει κάθε συνεργασία που λαμβάνει και δεν λογοκρίνει κανένα κείμενο. Μοναδική προϋπόθεση τα κείμενα να είναι ενυπόγραφα. Παράκληση οι συνεργασίες να αποστέλλονται με mail στα:

Μαίρη Στεφάνου: marystef7@gmail.com

Λουκία Αντωνίου: loukiac.antonoioiu@gmail.com

ή ταχυδρομικώς στη διεύθυνση του Συλλόγου

Φειδίου 18, 108 78 Αθήνα.

Συνεργάτης στην ψηφιοποίηση των κειμένων Νίκος Τσιούνης: tsiounisnikos@gmail.com

Παρακαλούμε, για κάθε κοινωνικό γεγονός που αφορά το χωριό μας και τους συγχωριανούς, να ενημερώνετε άμεσα την πρόεδρο του Συλλόγου Λουκία Αντωνίου, στα τηλ. 210-7667549, 6977550119

Χειροποίητα
Κοσμήματα & Δώρα

Ειρήνη Βιώρου
Παλλάδος 24-26
Αθήνα
τηλ. 697 8215823

Facebook page :
Κουμπάκι
koumpaki.com



ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ
"ΓΑΛΗΝΗ"

ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΥΤΡΑΣ
ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ ΑΡΤΑΣ

ΤΗΛ.: 26850 22380
22135



ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙΩΤΩΝ
ΑΤΤΙΚΗΣ
"ΤΟ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ"
ΦΕΙΔΙΟΥ 18, 106 78 ΑΘΗΝΑ

ΕΚΔΟΤΗΣ:

ΛΟΥΚΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
Πρόεδρος Συλλόγου
Θεοτοκοπούλου 54-56
162 31 Βύρωνας
Τηλ.: 210 7667549
Κινητό: 6977 550119

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Ηπειρωτικές Εκδόσεις "Πέτρα"
Οικονόμου 32, 106 83 Αθήνα
Τηλ.: 210 8233830
Fax: 210 8238468
e-mail: ekdoseispetra@hotmail.com

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ
ΤΙΣ ΕΠΩΝΥΜΕΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΤΩΝ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ
ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΙΣ
ΛΟΓΟΚΡΙΝΕΙ.
ΟΙ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ
ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ
ΚΑΤ' ΑΝΑΓΚΗ ΚΑΙ
ΤΙΣ ΑΠΟΦΕΙΣ
ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Π Ω Λ Ε Ι Τ Α Ι

διώροφη πέτρινη
κατοικία
στο Βουργαρέλι.
Πληροφορίες στα
τηλέφωνα
210 2585854 και
6974575294



ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΟ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ
ΟΛΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ!



ΜΕΖΕΔΟΠΩΛΕΙΟ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΛΙΟΥΛΗΣ
ΤΗΛ.: 26850 24669
ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ

Όλες οι πλευρές του πολιτισμού κρύβουν μεγαλείο. Ας το απολαύσουμε!

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙΟΥ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

1. Προσκύνημα – Εκδρομή στον Ιερό Ναό Αγίας Αικατερίνης, στον Καταρράκτη, στις 25 Νοεμβρίου 2018.



2. Ανήμερα του Πολιούχου του χωριού μας, Αγίου Νικολάου προσφέρθηκε κέρασμα μετά τη λήξη της Θείας Λειτουργίας στους πιστούς και σε κάθε επισκέπτη στο γραφείο του Συλλόγου μας, με τοπικά εδέσματα, προσφορά των γυναικών του χωριού.

3. Πράξη καλής θελήσεως 24 Δεκέμβρη, Παραμονή Χριστουγέννων.

Σε μια πράξη καλής θελήσεως, αλληλοβοήθειας και αλληλεγγύης προέβησαν τα μέλη του Πολιτιστικού Συλλόγου ανταποκρινόμενοι στο πνεύμα των γιορτών, μοίρασαν τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης σε άπορους συγχωριανούς μας.

4. Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 30 Δεκέμβρη εκδήλωση για τους μικρούς μας φίλους στην Κεντρική Πλατεία του χωριού, όπου έφτιαξαν χριστουγεννιάτικα κουλούρια, έσπασαν τις τυχερές πινάτες και φυσικά δεν μπορούσε να λείπει ο Άγιος Βασίλης, ο οποίος μοίρασε δώρα!!!



5. Κάλαντα 31 Δεκέμβρη, Παραμονή Πρωτοχρονιάς έγινε η καθιερωμένη αναβίωση του εθίμου. Κόντρα στις αντίξοες συνθήκες και παρά τον μικρό αριθμό ατόμων τα πρωτοχρονιάτικα κάλαντα ακούστηκαν στα μαγαζιά του χωριού παράλληλα με ευχές για χαρούμενο, γεμάτο υγεία και δημιουργικότητα νέο έτος.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Από τις αρχές Δεκέμβρη, ο Πολιτιστικός Σύλλογος κυκλοφόρησε το Ημερολόγιο του 2019, με χαρακτηριστικές φωτογραφίες του χωριού, πάνω σε ξύλο που έχει και χρηστική αξία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Στο Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων για την οποι-

αδήποτε βοήθεια. Στις **γυναίκες του χωριού** μας για όσα πρόσφεραν στον Σύλλογο για το κέρασμα που πραγματοποιήθηκε την ημέρα γιορτής του Αγίου Νικολάου στο Γραφείο του Συλλόγου μας. Τους, αν και λίγους, πολλούς σε θέληση, **ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ** που βοήθησαν τα μέλη του Πολιτιστικού Συλλόγου στο στολισμό του χωριού μας. Επίσης τους **ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ**, οι οποίοι συμμετείχαν στα Κάλαντα την Παραμονή της Πρωτοχρονιάς.

ΕΥΧΕΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Πολιτιστικού



Συλλόγου Βουργαρελίου με τις φαντασμαγορικές φωτογραφίες από το γιορτινό και χιονισμένο Βουργαρέλι εύχεται σε όλους τους χωριανούς όπου και αν βρίσκονται "Χρόνια Πολλά", "Καλή Χρονιά, με αγάπη και υγεία".

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ;

Κι ενώ το καλοκαίρι-με τα θετικά και τα αρνητικά- του έφτασε στο τέλος του, έγινε αποδέκτης σχολίων που αφορούσαν το είδος και το ύψος των πολιτιστικών εκδηλώσεων στο Βουργαρέλι και πιο συγκεκριμένα την εκδήλωση του Αυγούστου με το Γ. Βελισάρη.

Ακουσα παράπωνα πως η εν λόγω εκδήλωση υποβάθμισε το πολιτιστικό επίπεδο του χωριού και έρχομαι να αναρωτηθώ τελικά τί είναι πολιτισμός;

Δεν έρχομαι ούτε να απαντήσω για λογαριασμό του τωρινού ΔΣ του Πολιτιστικού Συλλόγου, ούτε και να υπερασπιστώ κανένα. Τα μέλη έχουν και φωνή και απόψεις. Λόγω της παλαιότερης ενασχόλησής μου όμως, θέλω να ξεκαθαρίσω κάποια πράγματα.

Οι εκδηλώσεις έχουν ποικιλία, όπως και οι άνθρωποι και οι ανάγκες ή τα γούστα τους. Καμιά εκδήλωση δεν είναι υποχρεωτική και άρα η παρακολούθηση ή η συμμετοχή σε αυτή άπτεται της διάθεσης του καθενός. Κοντολογίς, αν δε σου αρέσει κάτι, απέχεις. Τόσο απλά και τόσο τίμια.

Κι αν μια βραδιά με ένα γνωστό διασκεδαστή θεωρείται υποκοιλούρα, αναρωτιέμαι ή εκδήλωση στο Μοναστήρι για την έναρξη της Επανάστασης ή η επέτειος του βομβαρδισμού δεν είναι γεγονότα που προάγουν τον

πολιτισμό την παράδοση και την ιστορία μας; Γιατί τότε οι ντόπιοι δεν τιμούν με την παρουσία τους τις εκδηλώσεις αυτές; Βραδιές αφιερωμένες στον Γκάτσο, στον Κρυστάλλη, βραδιές Καραγκιόζη και θεατρικές παραστάσεις γιατί δεν τυγχάνουν αποδοχής από το όσο επιλεκτικό κοινό; Γιατί το αμφιθέατρο είναι μισοάδειο; Ούτε αυτές προάγουν τον πολιτισμό;

Η αιμοδοσία; Τι γίνεται με την αιμοδοσία και τη δωρεά μυελού των οστών; Δεν είναι πολιτισμός να σώσεις μια ανθρώπινη ζωή αν μπορείς; Δε θα έπρεπε να σχηματίζουν ουρές οι εθελοντές (έστω κι αν για κάποιο λόγο δεν μπορέσουν να δώσουν αίμα) κι όχι να φθίνει ο αριθμός με το πέρασμα των χρόνων; Να μην είναι πάντοτε παρόντες οι "συνήθεις ύποπτοι";

Δεν μπορώ να πω για μια εκδήλωση πως υποβάθμισε πολιτιστικά το χωριό και μαζί με αυτό να χαρακτηρίσω απολίτιστους τους πάνω από 1500 ανθρώπους που διασκέδασαν μέχρι το πρωί. Μπορεί σε κάποιους να μην άρεσε αλλά δεν υποχρεώθηκε κανείς να έρθει και καλό είναι να θυμόμαστε πως ο Αυγουστος είναι ο κατ'εξοχήν μήνας που ο κάθε Πολιτιστικός Σύλλογος παλεύει να ευχαριστήσει όσο το δυνατόν περισσότερους συμπολίτες μας αλλά και να βγάλει χρήματα με τα οποία θα στηρίξει εκδηλώσεις που θα γίνουν σε λιγότερο παραγωγικές εποχές αλλά και θα καλύψει πάγια έξοδά του.

Αλκιβιάδης Κατσάνος

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ είναι:

Δεν έρχομαι να συμπληρώσω το απέναντι άρθρο, αλλά να επισημάνω και κάποιες παραμέτρους επιπλέον με θέσεις και ερωτήματα.

Πολιτισμός είναι και η καθαριότητα του χωριού μας, δεν είναι μόνο θέμα της Δημοτικής Αρχής.

Πολιτισμός είναι και η διατήρηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Ας σκεφτούμε τα μνημεία μας, Μποτσαράϊκο, Μοναστήρι Αγίου Γεωργίου, Πέτρινα Γεφύρια. Ποιο το ενδιαφέρον; Υπήρξε καμμία αντίδραση στο θέμα των εικόνων και στο σκάψιμο του Μοναστηριού;

Πολιτισμός είναι και η διατήρηση της ιστορικής μνήμης. Πόσοι από μας τους μεγαλύτερους έχουμε μεταδώσει στα παιδιά μας πληροφορίες για ιστορικά γεγονότα μείζονος σημασίας για το χωριό μας, Έναρξη Επανάστασης 1821 στο Μοναστήρι του Αϊ- Γιώργη, 5 Μαΐου 1943 βομβαρδισμός Βουργαρελίου, Οκτώβρης 1943 κάψιμο του χωριού από τους Γερμανούς, ώστε να κερδίσουμε τη συμμετοχή και το σεβασμό της νεολαίας γι' αυτά;

Πολιτισμός είναι και η Έκθεση Βιβλίου στο Βουργαρέλι στην Πλατεία. Πόσοι την έχετε επισκεφτεί;

Λουκία Αντωνίου

Το βιβλιόγαρφαρι την ψυχή, ανοίγει τα μάτια σε όλο τον κόσμο!

Σάββατο 15 Δεκεμβρίου 2018 ώρα 11 πρωί η δεύτερη βιβλιοπαρουσίαση του "ΕΛΑ ΝΑ ΜΑΘΕΙΣ" του δασκάλου συγγραφέα μας Θανάση Γεωργάρα, 15 Σεπτεμβρίου 2018 έγινε η πρώτη παρουσίαση στα πλαίσια της 47 ης Έκθεσης Βιβλίου στον αύλειο χώρο του Ζαπτείου. Σημιαδιακή η ημερομηνία; Ίσως.

Ήταν μια παρουσίαση ζεστή στο χώρο του κινηματογράφου IDEAL, δίπλα από τις εκδόσεις ΚΑΚΤΟΣ στην Πανεπιστημίου. Τη ζεστασιά απέπνεε η παρουσία παιδιών με χαμογελαστά πρόσωπα, άλλα που ήρθαν να παρακολουθήσουν γιατί συμμετείχαν κατά κάποιο τρόπο σ' αυτή τη διαδικασία της συγγραφής του βιβλίου και άλλα που συμμετείχαν στη διαδικασία της παρουσίασης. Επίσης στη ζεστή ατμόσφαιρα συνέβαλε η υποδοχή των παραβρισκομένων από το Θανάση που με τόση θέρμη αγκάλιαζε τους μαθητές του, παλιούς και νέους, τους γονείς τους, φίλους, συγγραφέα και άλλους. Εκεί ήταν παρούσες και οι δύο αδερφές του, Φανή και Λαμπρινή, ακούραστες σ' αυτή τη ζεστή φιλοξενία, που περιελάμβανε σε πρώτη φάση πνευματική τροφή και σε δεύτερη ηλικία, με προσφορά παραδοσιακών εδεσμάτων. Η παρουσίαση άρχισε με πρόλογο από τον Γιώργο Προεστό, επιμελητή των εκδόσεων "Κάκτος".

Για το βιβλίο μίλησαν κατά σειρά:

Η **Παντοφίλη Βαρβαρήγου**, διδάκτωρ φιλολογίας του ΕΚΠΑ και ο **Αλέξανδρος Αδαμόπουλος**, συγγραφέας (κυρίως γνωστός για το παιδικό θεατρικό έργο "Ο σιμιγδαλένιος").

Μαθητές διάβασαν αποσπάσματα από τα διάφορα μέρη του βιβλίου και στο τέλος υπήρχε μουσική έκπληξη.

Μια παρουσίαση του βιβλίου έγινε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας από τη φιλόλογο **Βάσω Ράπτη**.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΕΩΡΓΑΡΑΣ "ΕΛΑ ΝΑ ΜΑΘΕΙΣ" ΕΚΔ.ΚΑΚΤΟΣ



Εδώ θα αναφέρω δύο χαρακτηριστικά κομμάτια που μιλούν για το λόγο δημιουργίας αυτού του βιβλίου που το κάνουν και ένα πόνημα εσαεί, για να καταλήξουμε στην ομιλία της Παντοφίλης Βαρβαρήγου, μια συναισθηματική "εκρηξη" της πραγματικής δασκάλας για ένα δάσκαλο με αγάπη για τα παιδιά, μια διαρκή παρουσία στη ζωή τους.

Α. Γράφει ο εκδοτικός οίκος ΚΑΚΤΟΣ στο τέλος του βιογραφικού του Θανάση Γεωργάρα:

"Το παρόν βιβλίο είναι γόνος του έρωτά του για τον ελληνικό πολιτισμό και τους νέους, που τόσο αβασάνιστα εγκατέλειψε η κοι-

νωσία μας στην "διαπαιδαγώγηση" των ριάλιτι και του τάμπλετ". Το υλικό του αποτελεί ένα μέρος από αυτό που "διακινεί" στα παιδιά του σχολείου, φίλων και γνωστών, στην προσπάθειά του να τα υποψιάσει για το θησαυρό που βρίσκεται κάτω από τα πόδια τους, θαμμένος από το σκουπιδομάνι της παγκοσμιοποίησης.

Β. Γράφει ο Θανάσης Γεωργάρας στο οπισθόφυλλο του βιβλίου: Κάποτε, που ο Σωκράτης συναντήθηκε σ' ένα σοκάκι με το νεαρό Ξενοφώντα, του έκλεισε τον δρόμο με το μπασιούνη του και τον ρώτησε πού μπορεί να βρει κανείς καλά σανδάλια. Ο Ξενοφών δεν δυσκολεύτηκε να του απαντήσει. Στην ερώτηση, όμως, "πού γίνονται άνθρωποι καλοί και αγαθοί" δεν μπόρεσε να απαντήσει. Τότε ο μεγάλος σοφός του είπε: "Έπουν και μάνθανε".

Ο δάσκαλος των αιώνων Σωκράτης δεν έπαψε στιγμή να απευθύνει σε όλους μας την ίδια παραίνεση. Αυτό που εξέλιπε είναι η προθυμία με την οποία ο Ξενοφών ακολούθησε τον διδάσκαλο. Το παρόν βιβλίο γράφτηκε χάρη στους μαθητές μου της ΣΤ' τάξης του 40ου Δημοτικού Σχολείου Αθηνών του σχολικού έτους 2017- 2018, και προς χάριν των μαθητών όλων των "σχολικών ετών" του μέλλοντος, με τον ευσεβή πόθο να συντελέσει έστω και στο ελάχιστο στην αφύπνιση αυτής της προθυμίας. Και λέγοντας μαθητές, δεν εννοώ εκείνα τα δυστυχισμένα πλάσματα που ξαπλώσαμε στην προκρούστεια κλίνη του εκπαιδευτικού συστήματος και τους πριονίζουμε μεθοδικά πόδια και φτερά, αλλά εκείνους τους παιδιάς κάθε ηλικίας, οι οποίοι μετατρέπουν το βίο τους σε μαθητεία. Και τέτοιοι άνθρωποι, αεί παίδες, είναι οι Έλληνες, δεδομένου ότι το πνεύμα δεν κάνει ρυτίδες.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΛΟΥΚΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΕΩΡΓΑΡΑΣ: "Ελα να μαθεις"

Της Παντοφίλης Βαρβαρήγου

Η εμπλοκή στη διαδικασία παρουσίασης ενός βιβλίου προϋποθέτει συνήθως κάποια κριτήρια, προσωπικά, επιστημονικά ή άλλα. Το δικό μου κριτήριο για τούτη τη συγκεκριμένη επιλογή, εκτός από αυτό της γνωριμίας και της προσωπικής μου σχέσης με τον συγγραφέα, είναι η σχεδόν άμεση ταύτισή του -ιδεολογικού τύπου ας την ονομάσουμε- με σημεία αιχμής της σκέψης και του προβληματισμού του.

Η δεύτερη παράγραφος του μικρού κειμένου του οπισθόφυλλου, πριν ακόμα διαβάσω την πρώτη, και ιδιαίτερα η φράση « [...] αυτό που εξέλιπε είναι η προθυμία με την οποία ο Ξενοφών ακολούθησε τον διδάσκαλο» ήταν η πρώτη ακίδα κινητοποίησης του προβληματισμού μου, σε σχέση με το βιβλίο. Ήταν η φράση που προκάλεσε την ταύτιση με τον δάσκαλο, ο οποίος συχνά, πλέον, απευθύνεται εις «ωτα μη ακουόντων» και επί ματαίω, βεβαίως, αναρωτιέται γιατί.

Ασφαλώς δεν είναι το «γιατί» αναπάντητο... Και απάντηση υπάρχει και πολυπαραγοντική είναι. Ένα μέρος της, ωστόσο, αυτό που αφορά στα «καθ' ημάς», βρίσκεται στο εσωτερικό του οπισθόφυλλου αυτού του βιβλίου και ήταν εκείνο ακριβώς το στοιχείο που «ήρθε κι έδεσε» με τις πρωταρχικές σκέψεις οι οποίες προέκυψαν ως αποτέλεσμα της ενστικτώδους ανταπόκρισής μου στο ερέθισμα του βιβλίου. Αναφέρεται λοιπόν εκεί: «Το παρόν βιβλίο είναι γόνος του έρωτά του για τον ελληνικό πολιτισμό και τους νέους που τόσο αβασάνιστα η κοινωνία μας εγκατέλειψε στη "διαπαιδαγώγηση" των ριάλιτι και του τάμπλετ».

Ένα βιβλίο, το οποίο αφορμάται από μια τέτοια ιδεολογική βάση, αυτή ακριβώς την εποχή που το απόγειο των ενασχολήσεων του ελεύθερου χρόνου συγκροτείται από τις κατακλυσμιαίες αναρτήσεις στο facebook και τα συνακόλουθα likes ή σχόλια, τεκμήρια πλέον κοινωνικής καταξίωσης, ενώ το απαύγασμα της ανθρωπίνης σκέψης εξαντλείται στην περιρρέουσα ατμόσφαιρα των ριάλιτι επιβίωσης / μαγειρικής / ζαχαρο-πλαστικής / μόδας ή όποιες άλλης κατηγορίας, είναι, αν όχι πολύτιμο, τουλάχιστον χρειάζεται την προσοχή μας. Τέτοια βιβλία, τα οποία πολύ λίγα, μεθοδικά, συγχροτημένα και με ιδιαίτερη αξιοπρέπεια θέτουν άλλα όρια, δημιουργούν άλλες εικόνες και επιχειρούν να απο-



μακρύνουν το glitter του lifestyle από το κέντρο του νου μας, ανατοποθετώντας εκεί, σταδιακά, γνώση ουσιαστική, αξίες άφρατες και βαθεία καλλιέργεια, νομίζω πως αποτελούν ένα είδος σύγχρονης επαναστατικής πράξης.

Σε τέτοιες εποχές ισοπέδωσης η μνήμη, όπως και η ανάμνηση αποτελούν ερείσματα αντίστασης. Η μνήμη γνωρίζει, έχει το θλιβερό πρόνομο της σύγκρισης και τη δυνατότητα να ίππεται και κατά βούλησιν να οπισθοδρομεί ανακινώντας συναισθήματα, ανακαλώντας εικόνες, φέρνοντας το εκάστοτε υποκείμενο το οποίο την πυροδοτεί ενώπιον μιας άρνησης ή μιας αποδοχής. Είναι ένας τρόπος που μας φέρνει πιο κοντά στο «μεγάλο ναι ή το μεγάλο όχι», είναι σαν να μας ρωτάει με ποιους θα πάμε και ποιους θ' αφήσουμε. Εμείς όμως, παρ' όλο που είμαστε φορείς της και θα περίμενε κανείς της άμεση ανταπόκρισή μας στις υποδείξεις της, φαίνεται ότι, εν τοις πράγμασι, δεν είμαστε σε θέση να συλλάβουμε το μήνυμα όσων αποθέτει αναμοχλεύοντας στην ψυχή μας.

Σ' αυτό το σημείο λοιπόν ακριβώς έρχεται ο συγγραφέας, ο Θανάσης Γεωργάρας, με τον δικό του όμορφο, μεθοδικό και νοικοκυρεμένο τρόπο. Το υλικό που μας προσφέρει καλλιεργεί το πεδίο εκείνο το οποίο, εν δυνάμει τουλάχιστον, θα συγκροτήσει συνείδηση και θα εμφυσήσει στο πνεύμα των μαθητών του, έστω κάποιων, έστω λίγων, έστω μονάδων, τα πρώτα στοιχεία αφύπνισης και πνευματικής αντίστασης απέναντι στο λήθαργο του καιρού μας. Το βιβλίο αυτό θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν ένας μικρός οδηγός, μέσα από τον οποίο κανείς αποκτά τη δυνατότητα να συνδέεται ανάλαφρα και με πολύ χιούμορ -γιατί το βιβλίο αναδεικνύει μια τέτοια πτυχή- μ' έναν κόσμο διαφορετικό, εκείνων των αξιών, της βαθιάς καλλιέργειας και ενός πολιτισμού σ' αλήθεια αξεπέραστου, τον οποίο οι σύγχρονες στοχεύσεις και επιδιώξεις ευσχήμως θάβουν, ακριβώς

επειδή είναι ολότελα αδύναμες για κάθε είδους πραγματική αντιπαράθεση.

Στις έξι ενότητες αυτού του βιβλίου παραλεύουν στοιχεία αλιευμένα από τον πάμπλουτο και ολόφωτο κόσμο του αρχαίου ελληνικού πνεύματος, ιστορίες, ανέκδοτα, αποφθέγματα, κάποια από τα οποία κοσμούσαν σε άλλες εποχές τα σχολικά μας αναγνωστικά. Μαθαίνομε μέσα απ' αυτά, αποκωδικοποιούσαμε τον μηχανισμό εκείνης της άλλης, της μακρινής μας γλώσσας, ωστόσο πάντα παρούσας, αλλά αδιόρατης και ανεπίγνωστης, πλέον. Διαβάζοντας το βιβλίο χάθηκα κάπως μέσα σ' αυτό αλλά και στις αναμνήσεις μου. Οδηγήθηκα στην εποχή που η αποστήθιση των γνωμικών αποτελούσε τρόπο διδασκαλίας και γίνονταν «δευτέρα φύση» μας, όταν για παράδειγμα, καμιά ιδιαίτερη προσπάθεια δεν γινόταν στο σχολείο για να αποστηθίσει ο μαθητής τη φράση «μηδέν άγαν», «μέτρον άριστον», «γνώθι σαυτόν», «η ισχύς εν τη ενώσει», «θυμού κράτει», «ομιλία κακαί φθειρούσιν ήθη χρηστά». Ήταν τα προσφιλή γνωμικά μας, τα οποία πλούτιζαν ανεπίγνωστα τον κόσμο μας, άνοιγαν τους πρώτους δρόμους στη σκέψη μας, εν αγνοία μας, και οχρύναν αξιακά τις προσωπικότητές μας. Τώρα -διαπιστωτικά και όχι αξιολογικά διατυπώνοντας- αποτελούν άγνωστες λέξεις, δηλαδή άγνωστο κόσμο.

Το βιβλίο του Θανάση Γεωργάρα, εκτός από μία κίνηση γενναίας πνευματικής παρέμβασης σε έναν τουλάχιστον μη φιλικό προς αυτό το πεδίο κόσμο, αποτελεί κι ένα πολύ χρήσιμο σχολικό βοήθημα για συναδέλφους οι οποίοι θα ήθελαν να ανιχνεύσουν τη δυνατότητα μιας τέτοιας πτυχής στη διδασκαλία τους. Αποσπάσματα από την πρώτη και τη δεύτερη ενότητα, δηλαδή από τα ανέκδοτα και τις ιστορίες κάλλιπτα μπορούν να αποτελέσουν μικρές διδακτικές ενότητες, γιατί όχι συνδυασμένες με αντίστοιχες των επισήμων σχολικών εγχειριδίων, αλλά και ανεξάρτητες. Αναμφίβολα, μπορούν να γίνουν εφελύχια πρωτογενούς πνευματικής άσκησης και εισαγωγής των παιδιών, μ' έναν χαλαρό και ευχάριστο τρόπο, σ' έναν κόσμο που προφανώς αγνοούν, διότι καταφανώς η παρουσία του έχει απαλειφθεί από τον χώρο της σχολικής γνώσης και διδασκαλίας. Μικρές ιστορίες, όπως, για παράδειγμα, αυτή που τιτλοφορείται «Ξεροπόταμο» μπορεί να υποστηρίξει διδασκαλία ανάλυσης κειμένου αλλά και άσκηση πα-

ραγωγής λόγου πάνω σ' ένα πανάρχαιο όμως απολύτως επίκαιρο προβληματισμό, ο οποίος αφορά στη σχέση της διάνοιας και του λόγου ή, κι αν ακόμα τούτο προεκταθεί, μπορεί να λειτουργήσει ως έναρξη προβληματισμού σχετικού με την πορεία αυτής της σχέσης σήμερα από πού άραγε τροφοδοτείται στις μέρες μας και πού οδηγεί. Αυτά είναι ζητήματα τα οποία, δυστυχώς, δύσκολα συζητούνται σήμερα στις σχολικές αίθουσες, δεν τροφοδοτούν την πνευματική ενέργεια των μαθητών και δεν φωτίζουν ούτε αναδεικνύουν ιδιαιτερότητες και κλίσεις τους, οι οποίες ασφαλώς υπάρχουν. Οι έλλειψή τους, παράλληλα, στερεί τον δάσκαλο από έναν ιδιαίτερα ξεχωριστό τύπο ανατροφοδότησης, η οποία θεωρώ πως του λείπει μέσα στο στεγνό, αφυδατωμένο περιβάλλον μιας αποσπασματικής και εν πολλοίς ανολοκλήρωτης μαθησιακής διαδικασίας.

Πολλά μπορεί κανείς ακόμα να πει για το βιβλίο. Βρίσκω πολύ ενδιαφέρουσες τις παροιμίες, οι οποίες θα μπορούσαν να λειτουργήσουν ως ένας εύστοχος τρόπος για να υποδείξει στα παιδιά η γλωσσική και νοηματική τους συνέχεια (εαυτούς εξεθεάρισαν = έγιναν θέατρο, εις ψάμμον οικοδομείς = χτίζεις στην άμμο, άπτεσθαι ξύλου = χτύπα ξύλο) καθώς επίσης τους θεούς και τα σύμβόλα τους, υλικό το οποίο θα μπορούσε να διανοίξει ένα ακόμα μικρό οριζόντα στη διδασκαλία της μυθολογίας.

Εκείνο όμως το οποίο δεν θα ήθελα να παραλείψω είναι η αναφορά μου στον τομέα της έρευνας που προϋποθέτει η συλλογή του υλικού και η σύνθεση αυτού του βιβλίου, εφόσον από τη φύση του είναι κατ' εξοχήν πόνημα έρευνας. Όσοι μελετούν και γράφουν γνωρίζουν πολύ καλά το κόστος αυτής της διαδικασίας, τον πνευματικό μόχθο, την επένδυση του χρόνου, την αποκλειστικότητα που απαιτεί η έρευνα και από αυτή τη σκοπιά είναι αξιοθαύμαστη η προσπάθεια του Θανάση.

Αν έχω κάτι να παρατηρήσω σχετικά, είναι ότι από το βιβλίο προσωπικά μου έλειψε μια ενημερωτική βιβλιογραφία, η οποία θα έδινε τη δυνατότητα περαιτέρω διερεύνησης σε όποιον το επιθυμούσε.

Θα ευχηθώ «καλοτάξιδο» το βιβλίο, με βιωμένη όμως την αίσθηση της αλμύρας, κυρίως όμως θα ευχηθώ να εκπληρώσει τον σκοπό του. Να γίνει εργαλείο στα χέρια μαθητών και δασκάλων, να αξιοποιηθεί, να φωτίσει διδασκαλίες και σχολικές τάξεις, να πλουτίσει σκέψεις, να γεννήσει προβληματισμούς και μακάρι να φέρει κι άλλα παιδιά κοννότερα στον κόσμο του στοχασμού, της έρευνας, της ανθρωπιστικής αξίας.

ΓΕΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ
ΧΡΩΜΑΤΑ - ΣΙΔΗΡΙΚΑ - ΕΡΓΑΛΕΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΑ - ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ
ΕΙΔΗ ΚΥΝΗΓΙΟΥ "Η ΒΟΛΗ"
ΣΤΟ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ ΑΡΤΑΣ
Χ. ΤΣΙΛΩΝΗ
ΤΗΛ.: 26850 - 24565
ΚΙΝ.: 6973 - 887986

ΚΟΒΕΤΑΙ - ΨΗΝΕΤΑΙ
ΚΑΦΕ- ΨΗΣΤΑΡΙΑ
ΤΑΒΕΡΝΑ - ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
ΠΛΟΥΜΠΗΣ
ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ ΑΡΤΑΣ
ΤΗΛ.: 26850 22110
6973 006532

χαρτικά - καλλυντικά
αφρόλουτρα-σαμπουάν
αρώματα χώρου
απορροπαντικά
είδη οικιακής χρήσης
πάνες

Ιωάννης Ν. Καραβασίλης
Σκουφά 1 - Πλ. Ζέρβα - Άρτα
τηλ. & fax : 26810 27474, 6976505435

Η εφημερίδα μας οφείλει να διατηρεί την ιστορία ως παρακαταθήκη για τους νέους!

ΜΕΡΟΣ 3ο (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ)

Το Πνίξιμο της Αβαρίτσας

Μέχρι και το έτος 1905 η Αβαρίτσα και ολόκληρη η περιοχή της λεκάνης απορροής του Αβαριτσιώτη ήταν εντελώς διαφορετική από ότι είναι σήμερα. Όλη η περιοχή αποτελούνταν από μια στενόμακρη κοιλάδα την οποία διέρρευε ένα μικρό και στενό ρεματάκι. Δεν υπήρχε καν το ποτάμι-χειμάρρος με την μορφή που το γνωρίζουμε σήμερα.

Όλες οι πλαγιές γύρω από την Αβαρίτσα ήταν καλυμμένες με πυκνό δάσος, κυρίως από αιωνόβιες βελανιδιές. Κάπου-κάπου στις γύρω πλαγιές υπήρχαν μερικά "ξέφωτα", δηλαδή ακάλυπτα εδάφη τα οποία ήταν κυρίως μικροί γκρεμοί. Οι μεγάλοι και απότομοι γκρεμοί που υπάρχουν σήμερα παντού γύρω από την Αβαρίτσα, δημιουργήθηκαν αργότερα.

Η κοιλάδα είχε πολύ παχύ έδαφος με εύφορο χρώμα και εκτεινόταν επικλινή από τη δυτική πλευρά που βρίσκονται σήμερα κτισμένα τα σπίτια του οικισμού, μέχρι την κοίτη του μικρού ρέματος το οποίο διέρχονταν ομαλά και αθόρυβα στην ανατολική πλευρά αυτής, δηλαδή κοντά στο σημείο που βρίσκεται σήμερα ο νερόμυλος Κολοκύθα, η γέφυρα κλπ.

Στην κοιλάδα της Αβαρίτσας ήταν χτισμένα τα σπίτια των κατοίκων. Μερικά από αυτά βρίσκονταν κοντά στην κοίτη του ρέματος, καθόσον αυτό ήταν εντελώς ακίνδυνο ακόμα και το χειμώνα. Τα κτήματα τότε δεν αρδεύονταν καθόσον η κοίτη του ρέματος ήταν πολύ πιο χαμηλά από το επικλινές προς αυτή έδαφος, αλλά και γιατί η ποσότητα του νερού ήταν λιγοστή!

Όπως μας έλεγε η γιαγιά μου (1882-1980) η οποία το έτος 1905 ήταν 23 ετών και η οποία τα έζησε όλα αυτά η ίδια, σε διάφορα σημεία της κοιλάδας υπήρχαν διάσπαρτοι μικροί ακανθώδεις "πάλιουροι". Η ίδια περνούσε καθημερινά από ένα μονοπάτι που υπήρχε στα κτήματα ανάμεσα από τους "πάλιουρους" μέχρι το μικρό ρεματάκι το οποίο περνούσε κοντά στη θέση Βασιλάκη, για να μεταφέρει νερό με δοχεία της εποχής, χάλκινες κατασρόλες με "αρβάλι", για τις ανάγκες του σπιτιού. Στην κοιλάδα και κοντά στο ρέμα δεν υπήρχαν πολλά πλατάνια όπως σήμερα αλλά μόνο μερικές ιτιές. Τα πλατάνια σε ολόκληρη την περιοχή ήταν ελάχιστα, τα οποία βρισκόταν αραιά και πού!

Όμως, όπως μας διηγούνταν τόσο η ίδια όσο και άλλοι υπερήλικες, στην κοιλάδα της Αβαρίτσας και κυρίως νότια του "κεραμοποιείου", υπήρχαν πολλά "παλιόχτρα" δηλαδή πολλά παλαιά μισογκρεμισμένα και κατερειπωμένα σπίτια. Τα ερείπια αυτά είχαν το εξής παράξενο χαρακτηριστικό: Τα περισσότερα "παλιόχτρα" είχαν γύρω τους από μια πολύ μεγάλη πέτρινη μάντρα. Οι πιο πολλές μάντρες ήταν μισογκρεμισμένες, όπως και τα κτήρια. Οι μάντρες αυτές, όπως μας έλεγαν, δεν ήταν αυλόγυροι αλλά "έπιαναν μεγάλο τόπο", ήταν σχετικά ψηλές και ήταν χτισμένες με μεγάλες πέτρες! Όλες είχαν από μία είσοδο η οποία έκλεινε με ξύλινη πόρτα κατασκευασμένη από κατάλληλα πελεκημένους κορμούς δένδρων και η οποία από μέσα ασφάλιζε με χοντρή ξύλινη μπάρα ως σύρτης. Στο επάνω μέρος της κάθε μάντρας υπήρχαν γύρω-γύρω κάτι ανοίγματα σαν μικρά παράθυρα! Η γιαγιά μου μας έλεγε ότι έμοιαζαν σαν "θυρίδες", ενώ ο Βασίλης Καρακίτσος και άλλοι παππούδες έλεγαν με περισσή σιγουριά πως ήταν "πολεμίστρες" πίσω από τις οποίες οι κάτοικοι αντιμετώπιζαν τις επιθέσεις των εχθρών! Κάποιες μάντρες είχαν μέσα περισσότερα από ένα "χαλάσματα", δηλαδή γκρεμισμένα και ερειπωμένα παλαιά σπίτια. Οι ίδιοι μας διηγούνταν πως εκεί βρισκόταν το "πολύ παλαιό χωριό" χωρίς να αναφέρουν ποιας εποχής ήταν.

Όμως, το έτος 1905 ήταν η χρονιά η οποία έμελλε να σημάδεψει για πάντα το μέλλον της Αβαρίτσας. Κάποιος υλοτόμος με το όνομα Κοτρώνης υλοτόμησε τα τεράστια και υπεραιωνόβια έλατα του μεγάλου ελατοδάσους το οποίο υπήρχε στους πρόποδες των Τζουμέρκων, ακριβώς πιο επάνω από τον σημερινό καταρράχτη "Παλιόμυλο", ο οποίος δεν υπήρχε τότε!

Η υλοτόμηση ήταν καθολική και ανεξέλεγκτη, χωρίς καμία επιλογή των δέντρων και προγραμματισμό όπως γίνεται σήμερα. Έτσι, στους πρόποδες των Τζουμέρκων δεν έμεινε όρθιος κανένας έλατος, ούτε για δείγμα! Δηλαδή, θα λέγαμε, ότι διαπράχθηκε μια εγκληματική ενέργεια και μια ανυπολόγιστη οικολογική καταστροφή για χάρη του αλόγιστου κέρδους!!

Τους τεράστιους κορμούς των δέντρων τους μετέφεραν επάνω σε ειδική κατασκευή, σαν διάδρομο. Σε αυτό βοήθησε και το έδαφος το οποίο κοντά στον Παλιόμυλο δεν ήταν από-

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΒΑΡΙΤΣΑΣ

Γράφει ο **ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΟΥΝΗΣ**



Αποψη της Αβαρίτσας. Σε πρώτο πλάνο η ευρεία κοίτη του ορμητικού χειμάρρου.

τομος γκρεμός και δύσβατη χαράδρα, αλλά επικλινή δασωμένη πλαγιά την οποία μπορούσε κανείς να ανεβεί και κατεβεί με σχετική ευκολία! Στην επικλινή αυτή πλαγιά άνοιξαν διάδρομο για να κατεβάσουν τους τεράστιους κορμούς των ελάτων μέχρι το Γιαννίτσι.

Μετά, από εκεί και προς τα κάτω, το έδαφος ήταν λιγότερο επικλινές και εύκολα βατό καθόσον η ομαλή κοιλάδα της Αβαρίτσας προσφερόταν για το σύρσιμο των κορμών χωρίς την παρεμβολή κανενός εμποδίου. Εξάλλου, το σημερινό ποτάμι με την πλατιά κοίτη η οποία καλύπτεται από τεράστιους ογκόλιθους και ανώμαλους "χαλιάδες", δεν υπήρχε καν τότε! Αυτό διευκόλυνε το σχεδιασμό και την υλοποίηση της μεταφοράς των τεράστιων ελατοκορμών μέχρι τη "Σμίξη", του Καυκιά.

Έτσι, έστρωσαν στο έδαφος κάθετα προς την πορεία των συρόμενων κορμών των ελάτων, κυλινδρικά κομμάτια από λεπτότερα κλωνάρια ξύλων ώστε οι τεράστιοι κορμοί να γλιστρούν με ευκολία κατά την μετακίνησή τους.

Όπως μου διηγήθηκε πρόσφατα η Ντίνα Δήμου, ο πατέρας της Βασίλης Δήμος ήταν τότε μικρός και του έδιναν χαρτζιλίκι να κουβαλάει νερό για να καταβρέχουν τον ειδικό κατασκευασμένο διάδρομο ώστε να ολισθαίνουν πιο εύκολα οι τεράστιοι κορμοί των ελάτων. Τις κατασκευές αυτές επάνω στις οποίες τραβούσαν και έσερναν τους κορμούς των ελάτων τις έλεγαν "βάρσιες".

Τους κορμούς τους μετέφεραν έτσι μέχρι στη "Σμίξη" του Καυκιά, όπου περίμεναν τις βροχές να φουσκώσει το ποτάμι Σαραντάπορος για να τους ρίξουν μέσα, ώστε να μεταφερθούν αυτοί πλέον με τα ορμητικά νερά του ποταμού στην Άρτα. Κάποιους κορμούς τους οδήγησαν με το ρεύμα του ποταμού μέχρι την Κόπραινα και από εκεί τους μετέφεραν στη Λευκάδα.

Σε διάφορα σημεία της περιοχής της Αβαρίτσας είχαν φούρνους και εγκαθιστούσαν πρόχειρα μαγειρεία για τη σίτιση των εργατών. Οι θέσεις των φούρνων ήταν ορατές μέχρι πριν λίγα χρόνια και φαινόταν ακόμα τα κάρβουνα στα σημεία τα οποία χρησιμοποίησαν για αυτό το σκοπό. Τέτοια σημάδια υπήρχαν στην τοποθεσία "Αποστόλη" που βρίσκεται στα όρια Γιαννιτσίου και Αβαρίτσας, καθώς και στη θέση "Ζάλη Κατσαούνου" στον Άγιο Στέφανο, απέναντι από του Σαρρή. Σε αυτά τα σημεία κάποιιοι λένε πως φαίνονται ακόμα μέχρι και σήμερα ίχνη από κάρβουνα.

Η ανεξέλεγκτη κοπή του δάσους χάριν του κέρδους είχε τραγικά και μη αναστρέψιμα αποτελέσματα για ολόκληρη την περιοχή η οποία διαρρέεται από τον Αβαριτσιώτη.

Από τον αμέσως χειμώνα δεν υπήρχαν πλέον τα έλατα για να συγκρατούν τα όμβρια ύδατα αλλά ούτε και οι ρίζες των δέντρων για να συγκρατούν το επιρρεπές έδαφος στις απότομες πλαγιές που υλοτομήθηκαν.

Έτσι, άρχισαν να εμφανίζονται οι πρώτες κατολισθήσεις. Κάποια από τις αμέσως επόμενες χρονιές μετά το έτος 1905, έγινε η τεράστια κατολίσθηση. Όπως μας διηγούνταν οι παππούδες οι οποίοι έζησαν οι ίδιοι το θλιβερό αυτό γεγονός, "κόπηκε όλο το βουνό" κοντά στον Παλιόμυλο και κατέβηκε προς τα κάτω στο Γιαννίτσι, σαν μια τεράστια "σάρα"! Τεράστιοι

όγκοι "χαλιάδων", μεγάλες πέτρες, χαλίκια, χώματα, ξύλα και κάθε είδους φερτά, δημιούργησαν μεγάλο όγκο και κατέκλισαν την μικρή έως τότε κοίτη του ήσυχου ρέματος.

Ο τεράστιος αυτός ορμητικός όγκος των φερτών ξεχύθηκε ανεξέλεγκτος μέσα στο χωριό και στα κτήματα παρασύροντας στο διάβα του τα πάντα. Οι κάτοικοι έντρομοι εγκατέλειψαν τα σπίτια και τα υπάρχοντά τους και έτρεξαν να σωθούν. Πλέον, εκεί που υπήρχαν κτήματα, σπίτια και κάθε είδους οικήματα, δημιουργήθηκε μια τεράστια κοίτη από πέτρες όλων των μεγεθών, από χαλίκια μέχρι και ογκόλιθους.

Σε κάποια από τα δικά μας κτήματα τα οποία τότε ήταν του προ-παππού μου Δημητρίου Τσιλώνη, στη θέση Ποτιστικά, υπήρχε μέχρι πρόσφατα ο δυτικός τοίχος από το σπίτι του, το οποίο παρασύρθηκε από το ποτάμι. Ο τοίχος του σπιτιού βρισκόταν πλέον περί τα 15 μέτρα ψηλότερα από την απότομη όχθη του ποταμιού το οποίο παρέσυρε βίαια όλη την εύφορη γη! Όπως διηγούνταν η μητέρα μου, η περιοχή από τη θέση Ποτιστικά μέχρι απέναντι στο

"Αποστόλη" και το νερόμυλο του "Κολοκύθα" ήταν ενιαία με γόνιμα κτήματα σπαρμένα την εποχή εκείνη κυρίως με καλαμπόκι του οποίου δεν είχαν προλάβει να κάνουν την συγκομιδή.

Δηλαδή, η κατάρρευση του βουνού και η μεγάλη πλημμύρα έγινε το Φθινόπωρο με τα πρωτοβρόχια. Κατά συνέπεια ο όγκος των φερτών, έγινε ακόμα μεγαλύτερος λόγω της απροστάτευτης πλέον από τα δέντρα, ηλιοκαμένης και ξηραμένης επιφάνειας της γης η οποία παρασύρθηκε ευκολότερα και προστέθηκε με τα υπόλοιπα φερτά!

Όμως, το πιο τραγικό για την Αβαρίτσα ήταν ότι λίγο πιο κάτω, ακριβώς απέναντι από το σημερινό νερόμυλο "Κολοκύθα", στη θέση "Ζάλη Καρακίτσου", εισήλθε ο μεγάλος όγκος των φερτών μέσα στον οικισμό παρασύροντας τα πάντα και δημιουργώντας μια τεράστια κοίτη.

Λίγο μέτρα πιο κάτω από τη είσοδο του ποταμιού προς το χωριό, τα ορμητικά και χειμαρρώδη νερά του, συνάντησαν το "κεραμοποιείο" που υπήρχε εκεί από καταβολής χρόνων, καθώς και τα παμπάλαια "παλιόχτρα" του παλαιού χωριού με τους παράξενους μαντρότοιχους, παρασύροντας ό,τι βρέθηκε στο διάβα τους.

Πλέον, τα ογκώδη φερτά διέσχισαν όλη την κοιλάδα της Αβαρίτσας παρασύροντας και εξαφανίζοντας στο διάβα τους τα πάντα και κατέληξαν να βγουν από το χωριό στο τέλος του εκεί που βρίσκεται το μικρό ρεματάκι, δίπλα από το ναό των Αγίων Θεοδώρων.

Τα κτήματα του ναού των Αγίων Θεοδώρων και του παλαιού μοναστηριού της Αγίας Θεοδώρας ευτυχώς δεν έπαθαν κάτι από το διάβα της τεράστιας πλημμύρας.

Μέχρι και σήμερα σε κάθε συζήτηση οι κάτοικοι διηγούνται, για να επισημάνουν το πού ακριβώς περνούσε το ποτάμι κατά την καταστροφή, το εξής χαρακτηριστικό: Ο Αλέξης Βάγγης, λένε, έριχνε το "μαζάρι" του από το παράθυρο του σπιτιού του για να πιάσει ψάρια στο ποτάμι! Όπως είναι γνωστό το σπίτι του Αλέξη Βάγγη βρισκόταν ακριβώς δίπλα από το καφενείο του Βάγγη.

Η καταστροφή ήταν τεράστια. Όμως, λίγο αργότερα μέσα στην αναπάντεχη αυτή καταστροφή, ο άξονας της νέας κοίτης του ποταμιού, λόγω της συσσώρευσης κάποιων κορμών δέντρων και κλαδιών με τη βοήθεια και των κατοίκων, περιορίστηκε και κατέληξε στο σημείο όπου βρίσκεται σήμερα ο νερόμυλος του Κατσάνου και η βρύση "Άμπλας". Από εκεί κατά κάποιο τρόπο επανήλθε ξανά στην προαιωνία κοίτη του, αλλά σαφώς με ασύγκριτα πιο μεγάλο πλάτος και βάθος, λίγα μόλις μέτρα πιο πάνω από τη σημερινή γέφυρα του χωριού!

Οι χωριανοί για να ξαναφτιάσουν τα κτήματά τους πήγαν στη "Ζάλη Καρακίτσου" και έστησαν ξύλινα εμπόδια, τις "παλαιόστρες" όπως τις ονόμαζαν. Έτσι, έφραξαν την είσοδο του ποταμιού προς το χωριό εκτρέποντας την κοίτη του στη διαδρομή που έκανε ανέκαθεν, αλλά τώρα πλέον όχι ως μικρό και ήσυχο ρεματάκι αλλά με την τεράστια πλέον και ιδιόμορφη κοίτη του.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 6

Ανδρέας Α. Λαμπράκης PhD, FRCS
 *ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
 Διδάκτωρ Πανεπισμίου Αθηνών
 Μέλος Κολλεγίου Χειρουργών Αγγλίας

Λεωφ. Αλεξάνδρας 194
 Αμπελόκηποι 115 21 Αθήνα
 (πλησίον Μετρό Αμπελόκηπων)
 Τ: 211 40 50 320 Κ: 698 57 14 000
 andreaslamprakis@hotmail.com
 andreaslamprakis.gr

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

κτήμα τεσσάρων στρεμμάτων με καρποφόρα δέντρα. Περιοχή Μεγάλη Βρύση.

Τηλ.: 6977202384 Κώστας Π. Τάσιος

Σημαντική η προβολή του τόπου μας με οποιονδήποτε τρόπο!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 5

Στη συνέχεια μετά την εκτροπή και τυπική διευθέτηση της κοίτης του απειλητικού πάντοτε ποταμιού, έφτιαξαν ο καθένας πρόχειρους "ξερότοιχους" στα όρια των πρώην κτημάτων τους οδηγώντας εκεί κατά τους χειμερινούς μήνες τα εποχικά μικρορέματα της περιοχής. Έτσι, με τον εγκλωβισμό των ιλυωδών φερτών έφτιαξαν εκ νέου τα κτήματά τους όπως τα γνωρίζουμε σήμερα! Πλέον τα κτήματα είναι κλιμακωτά και σχεδόν επίπεδα ή με ελαφριές κλίσεις!

Πριν τον πνιγμό στην κοιλάδα της Αβαρίτσας, όπως προαναφέρθηκε, δεν υπήρχαν αύλακες για να αρδεύονται τα κτήματα των κατοίκων. Αυτό συνέβαινε γιατί η κοίτη του μικρού ως τότε ρέματος, ήταν πολύ πιο χαμηλά από την επιφάνεια της επικλινούς προς αυτό περιοχής. Όμως, μετά το πνίξιμο και το μπάζωμα της κοίτης από τα πολλά φερτά, ήταν πλέον εφικτή η υδροληψία και η μεταφορά με αύλακες του νερού μέχρι τα κτήματα.

Αρχικά αρδεύονταν μόνο τα κτήματα που βρισκόταν κοντά στο ποτάμι. Στη συνέχεια οι αύλακες επεκτάθηκαν και σε κτήματα τα οποία δεν πληγήθηκαν από την απρόβλεπτη αυτή καταστροφή. Όπως, διηγούνται και ισχυρίζονται όλοι, τα σχέδια χάραξης των αυλακίων ώστε να αρδεύονται όλα τα κτήματα, τα εκπόνησε ο δραστήριος προπάππος μου Γιώργος Τσιούνης ο οποίος θεωρείται ως ο αρχιτέκτονας και μηχανικός της εποχής εκείνης. Πλέον, οι πιο δύσκολοι και μακρινοί αύλακες που χαραχτήκαν σε ολόκληρη την περιοχή, από το Γιαννίσι μέχρι και του Παλιούγερη, έγιναν με τη συμβολή και τις αλάνθαστες μελέτες του!

Στην Αβαρίτσα μέχρι το πνίξιμο και την καταστροφή δεν υπήρχαν νερόμυλοι. Οι κάτοικοι για τα λιγοστά τους "γεννήματα" χρησιμοποιούσαν "χειρόμυλους" ή πήγαιναν σε άλλες περιοχές όπου υπήρχαν νερόμυλοι για να αλέσουν. Μετά το πνίξιμο το ποτάμι πλέον άλλαξε τελείως χαρακτηριστικά. Η ποσότητα του νερού, ιδίως τους χειμερινούς μήνες ήταν ασύγκριτα μεγαλύτερη. Σε αυτό συνετέλεσε τόσο η αποψίλωση του ελατοδάσους όσο και η νέα σύσταση της αχανούς και απύθμενης κοίτης του η οποία αποτελούνταν πλέον από τεράστιους όγκους απύθμενων "χαλιάδων". Οι απορροφητικοί αυτοί "χαλιάδες" διατηρούσαν στα σπλάχνα τους μεγάλες ποσότητες νερού. Τα νερά αυτά δεν χάνονταν αλλά αναβλύζοντας κατά μικρά ή μεγαλύτερα διαστήματα τα αποθέματά τους ενώνονταν και εμπλούτιζαν τα νερά της πηγής. Έτσι, το ποτάμι διατηρούσε μικρή μεν αλλά επιφανειακή ροή νερού καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Στα λιγοστά αυτά νερά αναπτύχθηκε και διατηρείται μέχρι σήμερα πλούσια ιχθυοπανίδα από σπάνια είδη ψαριών του γλυκού νερού, όπως το σπάνιο και προστατευόμενο είδος της "μπριάνας". Επίσης, στις όχθες του ποταμιού-χειμάρρου πλέον δημιουργήθηκαν σε πολλά σημεία οι προϋποθέσεις για την κατασκευή νερόμυλων. Έτσι, σε όλη τη διαδρομή του κατασκευάστηκαν οκτώ (8) νερόμυλοι, δύο (2) νεροτριβές και δύο (2) μαντάνια! Σήμερα σε λειτουργία βρίσκονται μόνο τρεις νερόμυλοι.

Εκτός αυτών εγκαταστάθηκαν και τέσσερις (4) ηλεκτρογεννήτριες οι οποίες λειτουργούσαν όπως και οι νερόμυλοι με το νερό να μπαίνει και να βγαίνει σε μικρή απόσταση χωρίς εκτροπή της κοίτης του ποταμού. Οι τρεις από αυτές ήταν ισχύος 24 Volt και ήταν ατομικές. Η άλλη, αυτή που εγκατέστησε ο αείμνηστος Θωμάς Φώτης με την οποία κάλυπτε τις ανάγκες των κατοίκων του Γιαννιτίου και κάποιων σπιτιών της Αβαρίτσας, μεταξύ των οποίων και του δικού μας, αλλά μόνο για το νυκτερινό φωτισμό, ήταν ισχύος 110 Volt.

Όπως ενθυμούμαι και ο ίδιος, μέχρι και το έτος 1970 το ποτάμι χτυπούσε με ορμή στο σημείο που εισήλθε παλιά στο χωριό. Οι γονείς μας αγανακτισμένοι πλέον αποφάσισαν να φτιάξουν πέτρινο εμπόδιο χτισμένο με ισχυρό τσιμέντο, στο οποίο βοηθήσαμε και εμείς τα παιδιά τους για την περάτωσή του!

Συγχρόνως για να θωρακίσουν καλύτερα και κατά μήκος όλο το ευαίσθητο τμήμα του συγκεκριμένου αυτού σημείου της όχθης, σε απόσταση περί τα 100 μέτρα, έδωσαν μεταξύ τους τέσσερα μεγάλα πλατάνια που βρισκόταν εκεί με δύο σειρές από βέργες σιδήρου 10 χιλιοστών (10-ράκι σίδηρο) και σε ύψος περί το μισό έως ένα μέτρο από το έδαφος ούτως ώστε αν ξεριζωθεί κάποιος πλατάνος κατά την πλημμύρα, να παραμείνει ξαπλωμένος εκεί, ώστε να μπαζωθεί από τα ογκώδη φερτά και να δημιουργηθεί φυσικό εμπόδιο το οποίο θα συμβάλει και θα διατηρήσει την εκτροπή του!! Τα πλατάνια αυτά παραμένουν ακόμα δεμένα εκεί για να προσφέρουν την προστασία τους αν ποτέ χρειαστεί!

Τώρα, σε όλα τα κτήματα της Αβαρίτσας συναντά κανείς διάσπαρτα κομμάτια από κεραμίδια τα οποία είναι από το κεραμοποιείο, τουλάχιστον από το ενδιάμεσο τμήμα του το

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΒΑΡΙΤΣΑΣ

οποίο παρασύρθηκε από το πέρασμα των ορμητικών νερών και φερτών του ποταμιού. Σε άλλα κτήματα υπάρχουν περισσότερα διάσπαρτα κεραμίδια και σε άλλα λιγότερα. Σε κάποια υπάρχουν και συστάδες κεραμιδιών.

Απόδειξη ότι το κεραμοποιείο χωρίστηκε στα δύο από το πέρασμα του ποταμιού και δεν παρέσυρε μόνο το ένα ακραίο τμήμα του, είναι η εξής: Από την μία πλευρά των κτημάτων βρίσκεται το κυρίως κεραμοποιείο. Από την ακριβώς απέναντι πλευρά των ενιαίων χωραφιών, δίπλα από την κοίτη του σημερινού ποταμιού, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, ο υπερήλικας σήμερα ιδιοκτήτης των κτημάτων Γιάννης Λαγός όταν τα καλλιεργούσε έβγαζε με το υνί του αλετριού του ολόκληρα κεραμίδια και όχι μόνο θρυμματισμένα. Τα κεραμίδια αυτά ήταν φαρδιά, αρκετά μεγάλα και καμπυλωτά σαν κανάλι, όπως αυτά που τοποθετούν στις στέγες.

Τελικά, όταν οριστικοποιήθηκε η σημερινή αλλά πάντοτε επικίνδυνη κοίτη του ποταμιού, πλέον η άλλοτε απ' άκρη σ' άκρη κοιλάδα της Αβαρίτσας έλαβε την εντελώς διαφορετική μορφή, όπως την γνωρίζουμε σήμερα. Τώρα οι δύο όχθες του ποταμιού με την ακατάστατη και ασταθή κοίτη του, σε όλη τη διαδρομή του από το Γιαννίσι μέχρι τη Σμίξη του Καυκιά, κυμαίνονται μεταξύ 30 έως 70 μέτρα περίπου, καταλαμβάνοντας σχεδόν το 1/3 της άλλοτε ενιαίας κοιλάδας.

Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις των σημερινών κατοίκων, το ποτάμι μέχρι και τη δεκαετία του '60 είχε ασύγκριτα περισσότερο νερό. Όμως στη συνέχεια και με την πάροδο των χρόνων τα νερά του ποταμιού συνεχώς φθίνουν.

Σήμερα μπορεί να περάσει κανείς το ποτάμι εύκολα σχεδόν όλες τις εποχές του έτους, εκτός από τις περιόδους των έντονων βροχοπτώσεων! Από το Μάιο μέχρι και τον Νοέμβριο πολλές χρονιές το ποτάμι μένει σχεδόν στεγνό! Οι ντόπιοι το αποδίδουν αυτό στην αναπήλωση του ελατοδάσους στους πρόποδες του βουνού το οποίο συγκρατεί την ορμητικότητα των νερών κατά τις βροχοπτώσεις όπως και πριν την καταστροφή.

Δηλαδή, με άλλα λόγια η πηγή του Παλιόμυλου αυτή καθ' αυτή διατηρεί τη λιγοστή ποσότητα νερού που είχε ανέκαθεν, γεγονός που δικαιολογεί και το μέγεθος της κοιλάδας της Αβαρίτσας κατά το παρελθόν με το μικρό ρεματάκι στην ανατολική πλευρά της, πριν το καταστροφικό πνίξιμο.

Ό,τι απέμεινε από την καταστροφή

Από την τεράστια και ανυπολόγιστη αυτή καταστροφή έμεινε ανέπαφο το δυτικό τμήμα της Αβαρίτσας, δηλαδή η τοποθεσία "Παλιούρακι", το μοναστήρι της Αγίας Θεοδώρας, καθώς και ο ναός των Αγίων Θεοδώρων με όλα τα κτήματα τα οποία ανήκαν παιδιότερα στο μοναστήρι. Επίσης, δεν υπέστη ζημίες μια λωρίδα γης ανάμεσα από τη σημερινή κοίτη του ποταμιού και τα κτήματα του χωριού.

Έτσι, από τη "Ζάλη Καρακίτσου", δηλαδή από το ύψος της θέσης του Κεραμοποιείου μέχρι το νερόμυλο του Κατσάνου παράλληλα προς την κοίτη του ποταμιού, ο τόπος δεν επηρεάστηκε. Σε πολλά σημεία έμεινε σχεδόν ανέπαφος από την καταστροφή ως μια μακρόστενη λωρίδα γης. Επίσης, κοντά στο ύψος του Κεραμοποιείου, έμεινε ανέπαφος και διασώθηκε το σπίτι του Βλάχου, ερείπια του οποίου υπάρχουν και φαίνονται ακόμα μέχρι και σήμερα μέσα στους θάμνους!

Λίγα μόλις μέτρα πιο κάτω βρίσκεται μια πέτρινη μάντρα, στο εσωτερικό της οποίας ο ιδιοκτήτης Κατσάνος διατηρούσε λαχανόκηπο. Η μάντρα αυτή δεν έχει μεγάλη διάμετρο, είναι στρωγυλή, έχει αρκετά φαρδιούς τείχους και είναι χτισμένη με μικρές πέτρες. Όπως λένε, αυτή έγινε μετά την καταστροφή όταν καθάριζαν τα κτήματα από τις πέτρες. Όμως δεν γνωρίζουμε αν στο σημείο αυτό υπήρχε και πριν το πνίξιμο κάποια μάντρα όπως αυτές που προαναφέρθηκαν με τις "πολεμίστρες" ή αν ο ιδιοκτήτης μιμήθηκε τον τρόπο που ήταν φτιαγμένες οι παλιές μεγάλες μάντρες στην ίδια περιοχή! Πάντως στο χωριό ήταν και είναι η μοναδική που υπήρχε ως μαντρότοιχος για την περιφραγή κήπου!

Επίσης, από την ανυπολόγιστη καταστροφή γλύτωσε η περιοχή από το νερόμυλο του Κατσάνου και τη γέφυρα μέχρι και τα κτήματα των Αγίων Θεοδώρων, τμήμα της οποίας καταλαμβάνει σήμερα και ο αυτοκινητόδρομος ο οποίος διήλθε αργότερα επιφανειακά χωρίς σημαντική εκσκαφή του εδάφους. Μέχρι και κοντά στα σπίτια του οικισμού ο περιβάλλον χώρος σε άλλα σημεία έμεινε ανέπαφος και σε άλλα επηρεάστηκε κυρίως από την υπερχειλίση των φερτών.

Το μοναστήρι της Αγίας Θεοδώρας, όπως προαναφέρθηκε, με όλα τα κτήματα που ανήκαν σε αυτό, δηλαδή τα κτήματα των Αγίων Θεοδώρων καθώς και τα κτήματα της αείμνηστης

Βασιλικής Κολοκύθα, έμειναν ανεπηρέαστα από την καταστροφή. Συνεπώς όλα κεραμίδια βρέθηκαν εκεί κατά καιρούς, ανήκουν σε κτίσματα ή σε δραστηριότητες των μοναχών ή των κατοίκων.

Στην υπόλοιπη διαδρομή του ποταμιού-χειμάρρου το πέρασμα του δημιούργησε παρόμοιες καταστροφές. Όμως, πολλά σημεία έμειναν ανέπαφα. Έτσι από τη θέση Βασιλάκη μέχρι στο Γιαννίσι το τμήμα που καταλαμβάνει σήμερα ο δρόμος καθώς και όλη η ανατολική από αυτόν περιοχή έμεινε ανέπαφη. Λίγο πιο πάνω από το νερόμυλο Κολοκύθα στη θέση "Αποστόλη" μέχρι πρόσφατα φαινόταν τα θεμέλια και τμήμα των τοίχων του σπιτιού του Αποστόλη. Ίσως να υπάρχουν και σήμερα απομεινάρια του οικήματος! Στον Άγιο Στέφανο έμεινε ανέπαφη η ίδια κατά περίπτωση έκταση, ανάλογα με το καταστροφικό πέρασμά του. Το ίδιο και μέχρι τη "Σμίξη" του Καυκιά. Τα σπίτια του οικισμού κτίζονται πλέον σε ασφαλείς σημεία μακριά από το ποτάμι. Επειδή η κοιλάδα είναι πια στενόμακρη και δίπλα ακριβώς από το ποτάμι καθ' όλη την έκτασή της, τα σπίτια δεν είναι χτισμένα σε συστάδα αλλά αποτελούν μια σειρά παράλληλη προς την κοίτη του ποταμιού.

Το μόνο παρήγορο για τους ιδιαίτερα ευαίσθητους κατοίκους σήμερα είναι το γεγονός ότι στην στενόμακρη λωρίδα γης η οποία καταλαμβάνει την περιοχή που προαναφέρθηκε δίπλα από το ποτάμι και η οποία διασώθηκε από την καταστροφή, δεν έγιναν μέχρι σήμερα βίαιες και βαθιές εκσκαφές. Κατά συνέπεια αν υπάρχουν στο τμήμα αυτό ενδείξεις ή υπολείμματα του παλαιού κατά τα διαφανόμενα ιστορικού χωριού, τότε αυτά θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν ανάλογα κατά περίπτωση.

Κατά τα άλλα, η διάνοιξη όλων των δρόμων ήταν επιφανειακή. Όμως, η εκσκαφή για το εσωτερικό υδραγωγείο του χωριού, αν και σχεδόν επιφανειακά, έγινε κοντά στο μοναστήρι της Αγίας Θεοδώρας όπου δυστυχώς εκεί ήρθαν στην επιφάνεια αρκετά κεραμίδια χωρίς να γνωρίζουν οι εργάτες τι ακριβώς συναντούσαν κατά την ώρα της εργασίας τους.

Περιπτώ να αναφερθεί ότι πρόσφατα απετράπη προσπάθεια εταιρείας να εγκαταστήσει στην Αβαρίτσα "ασύμμετρο" έργο για τα δεδομένα της περιοχής, παραποιώντας εκτός των άλλων τα υπάρχοντα στοιχεία, χάρη του αλόγιστου κέρδους. Ευτυχώς που, εκτός των λοιπών δυσμενών επιπτώσεων, η μοναδική αυτή λωρίδα γης "γλύτωσε" από την καταστροφική μανία της εκσκαφής τεράστιων τάφρων για τη διέλευση των μεγάλων διαμέτρου αγωγών!

Κατολισθήσεις πλέον έγιναν σε όλη τη βόρεια περιοχή όχι μόνο γύρω από τον Παλιόμυλο αλλά σε όλη την πλαγιά των Τζουμέρκων, τόσο ανατολικά όσο και δυτικά από αυτόν σχεδόν από το ύψος της Ομαλής μέχρι και το ύψος του Αϊ-Ηλιά, απέναντι από τις Σκιαδάδες! Αυτό είχε ως αποτέλεσμα από τα πολλά νερά και τις κατολισθήσεις να δημιουργηθεί ανάμεσα στις Σκιαδάδες και την απέναντι πλαγιά, δηλαδή τους πρόποδες του βουνού, ένα τεράστιο φαράγγι. Εκεί που το έδαφος ένωνε τις δύο καταπράσινες πλαγιές και ήταν δασωμένο από αιωνόβιες βελανιδιές, τώρα δημιουργήθηκε ένα βαθύ ρέμα με αντικριστούς και απότομους γκρεμούς! Όλα αυτά τα υλικά των καταπτώσεων μετατράπηκαν σε φερτά τα οποία μεταφέρθηκαν και πέρασαν μαζί με τον τεράστιο όγκο των υπολοιπίων μέσα από την κοιλάδα της Αβαρίτσας. Το ίδιο έγινε και από την άλλη πλευρά όπου κατεβαίνει το ρέμα Μπακάλη!

Την ίδια τύχη είχε όλη η περιοχή. Πλέον, η μια κατολισθήση ακολουθούσε την άλλη. Όταν διαταράσσονταν και εξέλειπε η βάση κάθε πλαγιάς από το πέρασμα των ογκωδέστερων πλέον φερτών όχι μόνο της απορροής του ποταμιού αλλά και όλων των παράπλευρων ρεμάτων, ακολουθούσε αναγκαστικά η κατάρρευση ολόκληρης της πλαγιάς. Εξάλλου το παχύ στρώμα του εδάφους της κοιλάδας της Αβαρίτσας το οποίο υπήρχε στα κτήματα που εκτεινόταν απ' άκρη σ' άκρη αυτής και λειτουργούσαν ως υπόβαθρο της κάθε πλαγιάς, παρασύρθηκε από το καταστροφικό πέρασμα και οι βάσεις απογυμνώθηκαν! Πλέον διαδοχικά η μια κατολισθήση ακολουθούσε την άλλη και η απογύμνωση του εδάφους είχε πάντοτε τις ανάλογες δυσάρεστες συνέπειες! Έτσι, οι άλλοτε πυκνά δασωμένες πλαγιές της περιοχής μετατράπηκαν σε απότομους γκρεμούς ή ημίγυμνες εκτάσεις. Τέτοιοι γκρεμοί υπάρχουν σήμερα παντού γύρω από την Αβαρίτσα.

Σε ό,τι αφορά το ποτάμι, αυτό πλέον όταν "κατεβάσει" κάνει τους σημερινούς κατοίκους να παίρνουν την ομπρέλα και να τρέχουν στα πιο ευάλωτα σημεία της όχθης να σιγουρευτούν πως δεν διατρέχει κίνδυνο το χωριό, αλλά και ότι η γέφυρα θα αντέξει στα τραντάγματα από τα βίαια κτυπήματα των τεράστιων ογκόλιθων! Και βέβαια δεν είναι λίγες οι φορές που οι κολώνες της γέφυρας υπέστησαν μεγάλες ζημιές, αλλά ευτυχώς μέχρι σήμερα επισκευάσιμες.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ

ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ 6

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΗΛ.: 210 2921249

Χειρουργός Οδοντίατρος D.D.S
M.Sc Εμπειροματαλόγος
Εμφυτεύματα / Αισθητική Οδοντοκρίση

Ελένη Ν. Κολιούλη
D.D.S. - M.Sc

Βελβενδού 12, Πλατεία Κυπέλλου, 113 63 Αθήνα
Τηλ.: 210 88 22 688 Κιμ.: 694 80 51 391
email: e.koliouli@yahoo.gr

web: www.smilecenter.gr

ΕΣΩΡΟΥΧΑ

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ "ΕΡΜΙΝΑ"

Αμαλία & Ερμιόνη

Γεωργούλα

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ 3 - ΑΡΤΑ

ΤΗΛ.: 26810 70857

Η μουσική εξημερώνει, γαληνεύει, ταξιδεύει σε κόσμους μαγικούς!

ΣΥΝΟΜΙΛΩΝΤΑΣ ΜΕ ΤΗ ΜΑΕΣΤΡΟ **ΦΑΙΔΡΑ ΓΙΑΝΝΕΛΟΥ**:

“Θεωρώ μαγικό να επικοινωνώ με τόσους ανθρώπους επί σκηνής”

Δανείστηκα τον τίτλο αυτό από μια πρόσφατη συνέντευξή της για μια παρουσίαση, σε πρώτο πρόσωπο της πορείας της, από το ξεκίνημά της στο χώρο της μουσικής μέχρι σήμερα, παίρνοντας στοιχεία και από άλλες δύο συνεντεύξεις της. Βιογραφικά της και την καλλιτεχνική της διαδρομή έχουμε παρουσιάσει σε προηγούμενα φύλλα της εφημερίδας μας.

Εδώ μιλάει η Φαίδρα

Γεννήθηκα στην Αθήνα από γονείς (Βαγγέλης Γιαννέλος-Ζωή Παπαδοπούλου), οι οποίοι ενώ δεν είναι μουσικοί, με παρότρυναν να ξεκινήσω ένα μουσικό όργανο. Έτσι ξεκίνησαν όλα. Με κέρδισε αμέσως το πιάνο και ήταν δεδομένο από την αρχή ότι θα ασχολούμουν με τη μουσική σε όλη μου τη ζωή. Την αγαπούσα και την αγαπώ περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Η αγάπη αυτή με οδήγησε σε σπουδές στο Μουσικό Σχολείο Παλλήνης και από εκεί στο τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιόνιου Πανεπιστημίου.

- Είστε η πρώτη γυναίκα Ελληνίδα μαέστρος που αποφοίτησε από ελληνικό Πανεπιστήμιο και μάλιστα σε μικρή ηλικία. Πώς πήρατε την απόφαση να γίνετε μαέστρος και να μπειτε σε ένα χώρο που ανδροκρατείται;

Το έναυσμα ήρθε από το δάσκαλό μου Μίλτο Λογιαδή με τον οποίο ξεκίνησα μαθήματα στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο τελειώς αναγνωριστικά. Εκείνος με προέτρεψε και αποφάσισα παρ' όλες τις δυσκολίες να ακολουθήσω το επάγγελμα του μαέστρου. Ο χώρος είναι ήδη ανδροκρατούμενος, αλλά πλέον οι γυναίκες έχουν μπει πολύ δυναμικά στο επάγγελμα αυτό. Είναι ένα κατάλοιπο που τείνει να εξαλειφθεί και είμαι πολύ χαρούμενη που συμβάλλω και εγώ σε αυτό.

- Πώς νιώθετε όταν διευθύνετε μια ορχήστρα και τι είναι αυτό που μένει κάθε φορά μετά το τέλος μια συναυλίας ή μιας λυρικής παράστασης;

Για μένα το σημαντικότερο συναίσθημα στη μουσική διεύθυνση είναι οι μαγικοί παλμοί που αναπτύσσονται μεταξύ μαέστρου και μουσικών κατά τη διάρκεια της συναυλίας. Αυτή η αίσθηση είναι μοναδική κάθε φορά και δεν περιγράφεται εύκολα με λέξεις.

- Ποια είναι τα απαραίτητα συστατικά στοιχεία που πρέπει να έχει ως προσωπικότητα ένας μαέστρος και πώς είναι η καθημερινότητά του;

Ο μαέστρος εκτός από τις μουσικές του ικανότητες και γνώσεις πρέπει να ξέρει να διαχειρίζεται και τον ανθρώπινο παράγοντα. Έτσι η καθημερινότητά του, εκτός από πολύ μελέτη και αφοσίωση, περιλαμβάνει και πολλές πρόβες, ταξίδια και επαφές με συνεργάτες και δημιουργικούς ανθρώπους. Και όταν τελειώνω για τη μέρα σκέφτομαι πώς θα μπορούσαμε να επιμηκύνουμε το 24ωρο, ώστε να προλαβαίνω να κάνω όλα αυτά που θέλω.

Και δυο ενδιαφέρουσες παράμετροι της ζωής της μαέστρου:

Στην καριέρα μου αγαπώ περισσότερο τις μαγικές στιγμές των συναυλιών. Είναι μοναδική εμπειρία, δεν τις αντικαθιστά τίποτα και δεν περιγράφονται εύκολα με λέξεις. Και αν δεν ήμουν αυτό που είμαι θα ήθελα να είμαι αστροφυσικός. Αν δεν με είχε κερδίσει η μουσική θα ασχολούμουν σίγουρα με τα άστρα και το σύμπαν. Αν το 24ωρο ήταν μεγαλύτερο σίγουρα θα αφιέρωνα χρόνο να μελετάω και αυτή την επιστήμη.

Για τις συνεργασίες της:

ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας opera studio.

Η συνεργασία μου με το ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας ξεκίνησε τον Οκτώβριο του 2017 και είμαι ιδιαίτερα χαρούμενη και περήφανη για τη δουλειά που έχει γίνει ένα χρόνο τώρα και η οποία καταλήγει με αυτή την όμορφη παράσταση “Απαγωγή από το Σεράι”.

Κεντρικό μήνυμα της όπερας αυτής είναι η σύγκρουση δύο διαφορετικών πολιτισμών. Αυτό που θα κεντρίσει το θεατή είναι ότι η λύση δίνεται από την αναπάντεχη μεγαλοψυχία του ανθρώπινου παράγοντα. Βλέπουμε ότι ακόμη και σήμερα δεν συνυπάρχουν όλοι οι πολιτισμοί αρμονικά. Και αυτό διότι δεν υπάρχει συμβιβασμός από καμία πλευρά. Η διαχρονικότητα του έργου έγκειται στην αριστουργηματική μουσική επεξεργασία του λιμπρέττο από τον Μότσαρτ.

Το ανέβασμα μιας τέτοιας όπερας είναι πολύ μεγάλο άλμα για το Opera Studio του ΔΗΠΕΘΕ Πατρών, διότι πρόκειται για δύσκολο εγχείρημα, λόγω των μουσικών ιδιαιτεροτήτων που απαιτεί από τραγουδιστές και μουσικούς.

Συνεργασία με Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

Προέκυψε χάρη σε μια πρόταση της καλλιτεχνικής διευθύντριας της ορχήστρας Ζωής Τσόκανου, με την οποία είχαμε μοιραστεί στο παρελθόν μια συναυλία στην Αθήνα. Αυτή ήταν η αφορμή να γνωριστούμε και να κρατήσουμε επαφή. Την εκτιμώ πολύ και την ευχαριστώ για αυτή την πρόταση.

Η σειρά συναυλιών 100%Disney in Concert; Around the World πραγματοποιήθηκε

- Και δυο τελευταίες ερωτήσεις: Ποιες θεωρείτε σαν τις πιο έντονες στιγμές στη δουλειά και την καριέρα σας μέχρι τώρα και τι στόχους έχετε από εδώ και πέρα για τη δική σας μουσική πορεία;

Είναι πολλές οι έντονες στιγμές που ζει ένας μαέστρος στο πόντιο. Αν πρέπει να διαλέξω, θα πω ότι οι πιο ιδιαίτερες στιγμές είναι όσες έχω ζήσει διευθύνοντας συναυλίες στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού. Η αύρα του χώρου είναι μοναδική και δεν συγκρίνεται με καμία άλλη αίθουσα συναυλιών.

Οι στόχοι μου είναι να συνεχίσω να δημιουργώ μέσω της μουσικής και να μπορώ να επικοινωνώ μέσω της διεύθυνσης με ακόμη περισσότερους ανθρώπους. Έχω την τιμή να συνεργάζομαι με ορχήστρες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, πράγμα το οποίο μου δίνει την ευκαιρία να εκφράζομαι. Επίσης ένας ακόμη στόχος είναι να συμβάλω στη μουσική εκπαίδευση των νέων ανθρώπων. Γι' αυτό το λόγο αγαπώ να συνεργάζομαι με ορχήστρες νέων και να διευθύνω παιδικές παραστάσεις. Θεωρώ πως θα πρέπει να εστιάσουμε ως κοινωνία στη βαθιά γνώση και στην ποιότητα των όσων προσφέρουμε στα νέα παιδιά. Και μια συμβουλή στα νέα κορίτσια που πρόκειται να ξεκινήσουν τώρα την καριέρα τους, να μελετούν πολύ και να μην φοβούνται τίποτα και κανέναν.

Η διδακτική της πορεία:

Για τρίτη συνεχόμενη χρονιά στη ΣΧΟΛΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ & ΧΟΡΩΔΙΑΣ στο Ωδείο ΑΡ στο Ηράκλειο Κρήτης.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Παρασκευή 21 Δεκεμβρίου 2018 στον Αθήνα 9,84 FM με την ανακοίνωση: Απόψε στις 20.10 έρχεται η υπέροχη Φαίδρα Γιαννέλου στις “Παρτιούρες”.



Σάββατο 22 Δεκεμβρίου 2018. Χριστουγεννιάτικη Χορωδιακή Συνάντηση “Στη Βηθλεέμ ελάτε όλοι” στο Πολιτιστικό Συνεδριακό Κέντρο “Μίκης Θεοδωράκης” Δήμου Αργυρούπολης ΧΟΡΩΔΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΜΟΥΣΙΚΗΣ “CHOREMOUS” και η ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΠΑΛΛΗΝΗΣ, μαέστρος η Φαίδρα Γιαννέλου (φωτ. πάνω).

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

1. Συναυλία με τους Canadian Brass, την παιδική χορωδία Rosarte και την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών / Athens State Orchestra στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών την Παρασκευή 4 Ιανουαρίου 2019.

2. Τετάρτη 30 Ιανουαρίου 2019 Θέατρο “Άννα και Μαρία Καλουτά”, (Τιμοκρέοντος 6Α, Νέος Κόσμος) 8 μ.μ.

Ο Όμιλος για την UNESCO Πειραιώς και Νήσων, παρουσιάζει το Ορατόριο του Παναγιώτη Καρούσου “Το τραγούδι των εθνών”, υπό τη διεύθυνση της αρχιμουσικού Φαίδρας Γιαννέλου.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΛΟΥΚΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
Δικηγόρος στον Άρειο Πάγο
και στο Συμβούλιο της Επικρατείας
LL.M. George Washington University

Λεωφ. Ειρήνης 21, Πεύκη, 15121, Αθήνα
Τελ. +30 2114011100 - Κιν. +30 6932333094
Email: lamprakislaw@gmail.com - info@lamprakislaw.eu
Web Site: www.lamprakislaw.eu

B&B DOORS ΑΥΤΟΜΑΤΕΣ ΓΚΑΡΑΖΟΠΟΡΤΕΣ

Γκαραζόπορτες οπιστές
Γκαραζόπορτες μονοκόμμιτες
Μοτέρ σφρόμενας καγκελόπορτες
Μοτέρ ανοιγόμενες καγκελόπορτες
Ρολά, Μοτέρ υποδαπέδια
Μπάρες οδόφραξης, Αυτοματισμοί

ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Β. - ΦΑΚΙΝΟΣ Β. Ο.Ε.
Υπαπαντής & Μυτιλήνης, Αρτέμιδα Αττικής, Τ.Κ. 190 16
Τηλ.6972082923, E-mail: info@bandbdoors.gr

Ενοικιαζόμενα Δωμάτια | Καφέ | Γλυκό | Φαγητό

Παραδοσιακές γεύσεις

ελατοφίλιτο
Φώτη Έλλη

Άνω Αθαμάνια Άρτας | τηλ.: 26850 24555 | κιν.: 6934039121
Η αίθουσα διατίθεται για κάθε είδους κοινωνικές εκδηλώσεις

Ηπειρωτικές εκδηλώσεις: Η Ήπειρός μας έχει την πρωτοπορία σε εκδηλώσεις που αναφέρονται είτε σε μεγάλες προσωπικότητες του τόπου μας είτε σε σπουδαία ιστορικά γεγονότα ή πνευματικές δημιουργίες. Δύο τέτοιες εκδηλώσεις παρακολούθησα και εντυπωσιάστηκα

από τη διοργάνωση, το περιεχόμενο και τους πνευματικούς δημιουργούς που μας κάνουν περήφανους.

Μεταφέρω εδώ εντυπώσεις και σχόλια.

ΛΟΥΚΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Σάββατο 13 Οκτωβρίου 2018

Θεατρική παράσταση από την Ομάδα Τέχνης "βορείως" του Δήμου Βορείων Τζουμέρκων

"...δι' αυτόν τον προορισμό..."

Μια θεατροποιημένη προσέγγιση της ζωής και του έργου του ποιητή Κώστα Κρυστάλλη.

Καταπληκτική παράσταση και ως προς τη σύλληψη και ως προς την εκτέλεση. Αυτές τις δυο παραμέτρους τονίζει ο παρακάτω σχολιασμός:

Η ερασιτεχνική θεατρική ομάδα του Δήμου Βορείων Τζουμέρκων "βορείως" που δεν υπολείπεται σε τίποτα από τους επαγγελματίες ηθοποιούς, το Σάββατο βράδυ (13-10-2018) στον πολυχώρο "Άννα και Μαρία Καλουτά" του Δήμου Αθηναίων μας καθήλωσε όλους με την εκπληκτική θεατρική παράσταση - αφιέρωμα στο μεγάλο ποιητή της Ηπείρου από το Συρράκο Ιωαννίνων Κώστα Κρυστάλλη για τα 150 χρόνια από τη γέννησή του. Η εκδήλωση ήταν υπό την αιγίδα του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Τη σκηνοθεσία και το καταπληκτικό σενάριο έκανε ο αεικίνητος και πολυτάλαντος Δήμαρχος Βορείων Τζουμέρκων Γιάννης Σεντελής, που ήταν και ο ίδιος πρωταγωνιστής!

Τον Κώστα Κρυστάλλη ενσάρκωσε ο γιος του Δημάρχου Πάνος Σεντελής, που κατάφερε να αποδώσει με πολύ μεγάλη τελειότητα τη σύντομη ζωή και την προσωπικότητα του μεγάλου ποιητή που έφυγε πολύ νέος από τη ζωή, μόλις 26 χρονών, αφού η φυματίωση την εποχή εκείνη που δεν υπήρχαν τα αντιβιοτικά φάρμακα ήταν η μεγάλη μάστιγα. Όλοι θαυμάσαμε το μεγάλο του ταλέντο και είπαμε πως "το μήλο πέφτει κάτω από τη μηλιά".

Πολλά συγχαρητήρια σε όλη τη θεατρική ομάδα που με τρόπο λυρικό και πολύ συγκινητικό μας χάρισε την πολύ ενδιαφέρουσα, γεμάτη συναισθήματα θεατρική παράσταση.

Κυριακή 14 Οκτωβρίου 2018

Στο Πολεμικό Μουσείο πραγματοποιήθηκε ημερίδα με το εξής πρόγραμμα:

Υποδοχή με ένα τραγούδι από τον Δημήτρη Κώτσικα, μουσικό, "Θέλετε δέντρα μ' ανθίσετε" Ο Κώστας Μαργώνης, φιλόλογος απήγγειλε "Στον Σταυραητό".



Ο Δημήτριος Κοσμόπουλος, ποιητής/δοκιμογράφος, Διευθυντής του περιοδικού ΝΕΑ ΕΥΘΥΝΗ: "Ο ποιητής Κώστας Κρυστάλλης και το λυρικό αίτημα. Η επαναδιαπραγμάτευση των όρων στους καιρούς μας".

Ο Παντελής Μπουκάλας, συγγραφέας: "Ο Κρυστάλλης και το Δημοτικό Τραγούδι".

Η Ελένη Ζιώγα, συγγραφέας/ηθοποιός: α) Ανάγνωση ποιήματος/πεζογραφήματος, β) "Ο Κρυστάλλης του παππού μου".

Ο Νίκος Καλοσπίρος, επισκέπτης καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών: "Κώστας Κρυστάλλης ο νέος βουκολικός και η ανάγκη για μια φιλολογική κριτική επανέκδοση των Απάντων του".

Η Βασιλική Μαγκλάρα, φιλόλογος: Ανάγνωση πεζογραφήματος.

Ο Ευάγγελος Αυδίκος, καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας: Η "ουρανογείτων" πεζογραφία του Κώστα Κρυστάλλη.

Η Χωρωδία Ένωσης Ηπειρωτών Βύρωνα, Τραγούδια του Συρράκου

Συμμετείχαν οι μουσικοί: Δημήτρης Κώτσικας, κλαρίνο, Γιώργος Κώτσικας, βιολί, Νίκος Αγγελόπουλος λαούτο, Θάνος Κώτσικας, κρουστά.

Την πρόσκληση απηύθυναν ο Δήμαρχος Βορείων Τζουμέρκων και η Πρόεδρος του Συνδέσμου Συρρακιωτών Αθήνας κ. Ελευθερία Γκαρτζονίκα.

ΚΥΡΙΑΚΗ 25 Νοεμβρίου 2018

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ

Συγκινητική εκδήλωση την οποία παρακολούθησα με μεγάλο ενδιαφέρον για δύο λόγους: Πρώτον γιατί τυχαίνει να γνωρίζω προσωπικά τον Δημήτρη Βλαχοπάνο, φιλόλογο - συγγραφέα, ο οποίος την τραγωδία που χτύπησε την ιδιαίτερη πατρίδα του το Κομμένο Άρτας με 317 θύματα στις 16 Αυγούστου 1943 από τους Γερμανούς, την έκανε γνωστή ανά το Πανελλήνιο με την παρουσία του, το λόγο του, τα δύο βιβλία του, "Αϊ Κομμένο της άσβεστης μνήμης" και "Αγαπημένη μου αδελφή Άλεξ" και όχι μόνο αλλά και στην Ευρώπη, ειδικά στη Γερμανία και δεύτερον γιατί ήθελα να διαπιστώσω για μια ακόμη φορά την αναφορά στα μαρτυρικά χωριά της Ηπείρου. (Το Βουργαρέλι δυστυχώς δεν αναφέρεται πουθενά.)

Παραθέτω το κείμενο της πρόσκλησης και το πρόγραμμα της εκδήλωσης:

Τιμούμε τους Ηπειρώτες που υπήρξαν τα τραγικά θύματα των εκκαθαριστικών επιχειρήσεων της διαβόητης 1ης Μεραρχίας Εντελβίς, η οποία σε λιγότερο από ένα χρόνο μετέτρεψε τη γη των Πατέρων μας σε λουτρό αίματος: Κομμένο, Μουσιωτίτσα, Λιγκιάδες, Παραμυθιά, Φανάρη, Κεφαλόβρυσο, Ασπράγγελοι και δεκάδες άλλα χωριά παραδόθηκαν στις φλόγες της γερμανικής Βέρμαχτ και ισοπεδώθηκαν...

«Η μνήμη, όπου και να την αγγίζεις πονεί» Γιώργος Σεφέρης

Με πολλή χαρά σας προσκαλούμε στην παρούσα εκδήλωση για να θυμηθούμε και να διατηρήσουμε ζωντανή τη μνήμη της σφαγής ως ελάχιστο χρέος που οφείλουμε στα θύματα και στον πολιτισμό μας.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης

1. Καλωσόρισμα από τον Πρόεδρο του Συλλόγου Γεωργία Κασαντούλα. 2. Σύντομο βίντεο με τους σφαγιασμούς στην Ήπειρο. 3. Χαιρετισμοί. 4. Ομιλία του Παύλου Χρήστου με θέμα: "η Εντελβία στην Ήπειρο και τα εγκλήματα πολέμου". 5. Προβολή βίντεο με μαρτυρίες για τη σφαγή του Κομμένου. 6. Ο Δημήτρης Βλαχοπάνος για το Κομμένο.

Συγκλονιστική ήταν η προβολή του βίντεο με την αναφορά στη σφαγή του Κομμένου. Τραγικά πρόσωπα οι επιζήσαντες της τραγωδίας να αφηγούνται δραματικά τα γεγονότα εκείνης της αποφράδας ημέρας για το Κομμένο και οι παρεμβάσεις στην προβολή του βίντεο του Δημήτρη Βλαχοπάνου, ο οποίος έδινε σε συγκινησιακή ατμόσφαιρα τις εξηγήσεις όπου χρειαζόταν για το μέγεθος της καταστροφής.

Στο τέλος της εκδήλωσης η χορωδία της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας υπό τη διεύθυνση του δασκάλου της Βαγγέλη Κώτσου απέδωσε ηπειρωτικά τραγούδια, και χορούς το χορευτικό τμήμα του Συλλόγου υπό τη διεύθυνση του χοροδιδασκάλου Νίκου Τριανταφύλλου. Συντονιστής ο συμπατριώτης μας λογοτέχνης Τάκης Παπαδημητρίου.



Αθανάσιος Σπ. Λαζαρίδης

Ουρολόγος - Χειρουργός
Ειδικευθείς στο Πανεπιστημιακό
Νοσοκομείο Ιωαννίνων
Επιστημονικός συνεργάτης
Πανεπιστημιακής Ουρολογικής
Κλινικής Ιωαννίνων
Νικ. Σκουφά 38 - Άρτα
Τηλ.: 2681400427, 6977509592

ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΓΑΛΑΚΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΡΤΑΣ

Γ. ΜΠΑΦΑΣ Α.Ε.

**ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΟΡΥΦΑΙΑΣ
ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΜΕ
ΑΡΤΙΝΟ ΓΑΛΑ**

**ΓΡΑΒΙΕΡΑ-
ΚΕΦΑΛΟΓΡΑΒΙΕΡΑ
ΚΕΦΑΛΟΤΥΡΙ - ΦΕΤΑ
ΑΝΘΟΤΥΡΟ - ΜΥΖΗΘΡΑ**

**ΑΝΕΖΑ ΑΡΤΑΣ
26810 41292, 41388
FAX6810 - 42173**

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Στην τοποθεσία Καρυά
Βουργαρελίου
αγρόκτημα 3 στρεμμάτων
και 600 μέτρων.
Πληροφορίες
στο τηλ. 210 4611115

Βιβλιοπαρουσιάσεις: Επιμέλεια Λουκία Αντωνίου

ΧΡΗΣΤΟΣ Π. ΜΕΓΑΣ: ΑΝΑΠΙΑΣΜΑΤΑ
Μιλώντας για την Οικονομία με τα παιδιά μου

Από το οπισθόφυλλο του βιβλίου:

Η Οικονομία ακολουθεί περίεργες διαδρομές. Γι' αυτό είναι και μία επιστήμη χωρίς κανόνες, αρχές και επαληθεύσιμα ευρήματα. Διαμορφώνει συμπεριφορές, επηρεάζει την ψυχολογία. Προηγείται ως ανάγκη, κινείται παράλληλα σαν ικανοποίηση, έπεται σαν θόρυβος (την αποθησαύριση ορισμένοι την λένε υστεροφημία).

Το πρόβλημα είναι πως δεν ξεκουράζεται ποτέ. Αυτό μοιάζει δυσνόητο. Και ό,τι οι άνθρωποι δεν κατανοούν, το υπερεκτιμούν. Αλλά δεν πρόκειται περί νομοτέλειας, ώστε να αφήνουμε την Οικονομία να επεμβαίνει στη φύση των ανθρώπων ή στην ίδια τη Φύση, στερώντας ακόμη και τις φωλιές των χελιδονιών... Στο βιβλίο, μέσα από την άδολη παιδική ματιά, ξετυλίγεται μια οικονομία η οποία κινήθηκε παράλληλα με τις ανθρώπινες ανάγκες, χρηματοδότησε τις εφευρέσεις και επιταχύνθηκε από αυτές, καθόρισε τη μοίρα μας. Είναι θέμα πολιτικής επιλογής το πώς θα τη χρησιμοποιήσουμε, ώστε να κινηθεί και πάλι ανοδικά και σε πιο ανθρώπινο περιβάλλον ο τόπος μας. Έχουμε γίνει μια χώρα δίχως ελπίδα, δίχως πίστη. Με το "ανάπιασμα" της (παλαιάς) Οικονομίας ξαναπαίρνουμε την αρχή του μίτου πάνω σε βασικές αξίες: την αισιοδοξία, τη διάχυση του οφέλους, το δημογραφικό, για την έξοδο από την πολυεπίπεδη κρίση...

Ένα βιογραφικό του συγγραφέα

Ο Χρήστος Μέγας γεννήθηκε το 1962, σε υψόμετρο 1200 μέτρων, στο κεντρικό βουνό της Ηπείρου, το Ξηροβούνι. Μεγάλωσε στα Αμπέλια Αμμοτόπου Άρτας. Σπούδασε Δημοσιογραφία, και Περιφερειακή Ανάπτυξη στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Από το 1985 εργάζεται ως δημοσιογράφος. Αρχικά στην εφημερίδα Αυγή, της οποίας ήταν αρχισυντάκτης την περίοδο 1989- 1992, και ακολούθως στην Ελευθεροτυπία, μέχρι που έκλεισε. Παράλληλα εργαζόταν στην ΕΡΤ, όπου είχε την ευθύνη πολλών τηλεοπτικών εκπομπών για την Οικονομία και την Κοινωνική Ασφάλιση. Έχει εκπονήσει μελέτες και έχει γράψει πληθώρα άρθρων για την Οικονομία, τη φορολόγηση, το Εργατικό Δίκαιο και το Κοινωνικό- Ασφαλιστικό Σύστημα. Είναι διαχειριστής της ιστοσελίδας www.megabox.gr, η οποία εξειδικεύεται σε θέματα Πολιτικής Οικονομίας και Ασφαλιστικού. Μέσα από αυτό το δίκτυο δόθηκαν περισσότερες από 21.000 δωρεάν απαντήσεις σε πολίτες που ρωτούσαν για συνταξιοδοτικά, οικονομικά και φορολογικά θέματα. Παρουσίαση του βιβλίου και του συγγραφέα θα γίνει κατά το μήνα Μάρτιο στο Βουργαρέλι. Για τις λεπτομέρειες θα υπάρξει ενημέρωση και σχετική ανακοίνωση.



Δημήτρης Χρ. Βλαχοπάνου
Πάμε μια βόλτα στο Θηλέων

Κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο του Δημήτρη Βλαχοπάνου με τον ανωτέρω τίτλο. Πρόκειται για μια σύντομη αναφορά στο γυμνάσιο Θηλέων Άρτας και στους μηχανισμούς πειθαρχίας και καταστολής που εφαρμόζε το σχολείο από την εποχή του εμφυλίου πολέμου ως τη μεταπολίτευση, προκειμένου να τηρείται η τάξη όπως αυτή προβλεπόταν από την ισχύουσα νομοθεσία και τη γενικότερη νοοτροπία της κοινωνίας. Το υλικό του βιβλίου με επίμετρο της διευθύντριας του 3ου Γενικού Λυκείου Άρτας Βαγγελιώς Μπρισένιου, στηρίζεται σε συγκεκριμένες πράξεις των συλλόγων διδασκόντων. Πράξεις που αφορούν κυρίως τη συμπεριφορά των μαθητριών και τις τιμωρίες που αποφάσιζαν να επιβάλλουν οι διδάσκοντες σε όσες παρέβαιναν τον κανονισμό του σχολείου και τις εντολές των καθηγητών τους. Το βιβλίο 96 σελίδων, περιλαμβάνει κείμενο εμπλουτισμένο με φωτογραφίες κυρίως της εικοσαετίας από τις αρχές του '50 ως τις αρχές του '70.

Στην εισαγωγή του βιβλίου σημειώνεται: "Το γυμνάσιο Θηλέων Άρτας ήταν μια διαρκής και επίμονη υπόμνηση υποχρεώσεων από την πλευρά των δασκάλων και μία διαρκής και επίμονη ανυπακοή και εξέγερση από την πλευρά των μαθητριών. Παρά τους αμείωτους ελέγχους και την αδιάκοπη παρακολούθηση της ιδιωτικής τους ζωής, οι Αρτινές μαθήτριες αναζητούσαν διεξόδους προς τον έρωτα, τους χορούς, την τέχνη, τη μόδα. Και διεκδικούσαν το δικαίωμά τους να πλάσουν την προσωπικότητά τους με υλικά της φυγής και της επιθυμίας. Αλλά το γυμνάσιο Θηλέων Άρτας δεν ήταν παρά μια μικρογραφία των γυμνασίων, Θηλέων και αρρένων, όλης της χώρας τότε. Η επαγρύπνηση, από τη μια, των μηχανισμών για το στρίμωγμα των μαθητών και το κλείσιμό τους μες το μαντρί. Και η αναζήτηση, απ' την άλλη, μέσων και τρόπων εκ μέρους των μαθητών για να βγουν έξω απ' αυτό και να



αναπνεύσουν τον αέρα της ελευθερίας".

Και στο οπισθόφυλλο με τη φωτογραφία από το Αρρένων: "Νοσταλγικές εικόνες μιας περιπλάνησης σε χρόνια σκληρά και αγαπημένα. Χρόνια μιας κυνηγημένης με ανυπότακτης νιότης. Κόμη εκτενισμένη απερίττως και τυλιγμένη πλεξίδας. Ποδιά μελανή, λευκόν περιλαίμιον, ζώνη μελανή. Ομοιόμορφη εξωτερική και εσωτερική ζωή. Όλα υπό αυστηρό έλεγχο. Σελίδες γεμάτες υποχρεώσεις, υπομνήσεις, νοθεσίες και αποβολές. Γυμνάσιο Θηλέων. Ένας πίνακας ποικίλων αντιθέσεων και απέραντων

συνειρμών. Η ομορφιά ενός περιπάτου στο Θηλέων. Και μιας στάσης στην αυλή της ιστορίας του. Ή στην ιστορία της αυλής του. Όλο και κάτι καλό μπορεί να προκύψει..."

Ένα περιδιάβαση στις σελίδες αυτού του βιβλίου ξυπνά μνήμες καλές και άσχημες. Είμαστε αυτής της εποχής, μάθαμε αρκετά αλλά δεν φτάνουν μόνο οι γνώσεις θέλουν και αγάπη και πλησίασμα, η τιμωρία δεν διαπλάθει χαρακτήρες... Πολύ λίγες σκέψεις μου έτσι για αρχή σε μια πρώτη επαφή με το βιβλίο. Περισσότερα θα απολαύσουμε σε μια ξεχωριστή επαφή με το συγγραφέα, ο οποίος αποδέχτηκε την πρόσκληση για μία παρουσίαση της συγγραφικής του δράσης και όχι μόνο, στο Βουργαρέλι τον Αύγουστο στα πλαίσια της 25ης Έκθεσης Βιβλίου. Με αυτή τη σύντομη παρουσίαση έδωσα το ερέθισμα μόνο...

ΚΑΣΣΙΑΝΗ Ε. ΣΟΦΗ
Συμβολαιογράφος

ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ 3 - 5
471 32 ΑΡΤΑ

ΤΗΛ./ΦΑΧ:
26810 77435
KIN.: 6974 900 112

e-mail:
sofikassiani@
hotmail.com

Τα γραφεία μας που βρίσκονται στο κέντρο της Άρτας αναλαμβάνουν τη σύνταξη κάθε είδους τοπογραφικών διαγραμμάτων και συμβολαιογραφικών πράξεων. Με την πολυετή πείρα μας στον επαγγελματικό μας τομέα αναλαμβάνουμε, προκειμένου να ολοκληρωθεί η τρέχουσα διαδικασία των δηλώσεων στο Εθνικό Κτηματολόγιο, την ορθή αποτύπωση, έλεγχο τίτλων ή σύνταξη ένορκων βεβαιώσεων και τη συμπλήρωση των αιτήσεων για τη δήλωση της κάθε ιδιοκτησίας. Είμαστε στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε πληροφορία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΟΦΗΣ
ΑΓΡ. & ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Μ.Π.
ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ 37, 47132 ΑΡΤΑ

ΤΗΛ & FAX: 2681077728, KIN: 6977571417
www.topografossofisarta.4ty.gr

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΣΟΦΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Μ.Π.

- Τοπογραφικά Διαγράμματα
- Τοπογραφικές Μελέτες
- Κτηματολόγια
- Οδοποιία

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ 37, 47132 - ΑΡΤΑ
Τ & F: 26810 77728 | Κ: 6977 571417
E: sofisangelos@hotmail.com

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ - ΨΗΤΑΡΙΑ
Άρτιο Μπακάρι

Φρέσκα κρέατα - Εκλεκτά μεζέδες - Τυποποιημένες παραγόμενες

Βουργαρέλι Άρτας Τηλ. 26850 22888
Οικ. 26850 22285

ΑΤ) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Κ. ΤΑΣΙΟΣ
Διπλ. Πολιτικός Μηχανικός Α.Π.Θ.

Κατασκευή Ιδιωτικών & Δημοσίων Έργων
Έκδοση Οικοδομικών Αδειών
Τοπογραφικές Εργασίες σε Ε.Γ.Σ.Α 87
Νομιμοποίηση - Τακτοποίηση Αυθαιρέτων

Β. Κων/νου 24, 47 100 Άρτα
Τηλ. & Fax: 26810 72620 - Κιν.: 6972717200

Παναγιώτης Στόγιος
Λογιστικά - Φοροτεχνικά

Λυδίας 20-22 Βύρωνας τηλ./fax. 210 7652692
e-mail: panstogios@yahoo.gr 6945 689231
www.logistikaforotexnika.gr

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ

Παπαϊωάννου Χρήστος

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΑ ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ & ΣΙΔΗΡΟΥ

Πατρόκλου 1, Κοματερό
Τηλ. & Fax: 210 23 81 121
Κιν.: 6932 913 167
E-mail: alouminion@gmail.com

www.alouminion.gr
ΠΕΤΡΟΠΟΛΙΣ CE
ALUMIL

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ. ΚΟΥΡΤΗΣ
ΑΛΛΕΡΓΙΟΛΟΓΟΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ - ΠΑΙΔΩΝ

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΑΛΛΕΡΓΙΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΑΝΟΣΟΛΟΓΙΑΣ ΕΛΛΑΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΜΕ ΡΑΝΤΕΒΟΥΣ

Δ: ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 53 - ΠΑΤΡΑ Τ: 2610 007080
Δ: ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ & ΓΡΙΒΑ 34 - ΑΓΡΙΝΙΟ Τ: 2641 048017
E: G.KOURTIS.ALLERG@HOTMAIL.COM Κ: 6973 997753

ΠΩΛΕΙΤΑΙ
ΟΙΚΟΠΕΔΟ
1.000 τ.μ.
ή όλο μαζί
με σπίτι μέσα
1.500 τ.μ.
(Οικία Βασιλειάδη)
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:
ΤΗΛ.: 6983010784
(Σπυριδούλα Βασιλειάδη)

Το Βουργαρέλι μάς περιμένει πάντα! Η επικοινωνία μαζί του και με τους ανθρώπους του μας αναζωογονεί!

Βουργαρελιώτικα • Ηπειρωτικά & άλλα...

Γιορτινή ατμόσφαιρα για τους μαθητές του Δημοτικού και του ΚΔΑΠ

1. Στις 21 Δεκεμβρίου 2018 πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη Χριστουγεννιάτικη γιορτή στο Δημοτικό Σχολείο Βουργαρελίου. Μια γιορτή στην οποία πρωτοστάτησαν οι μικροί μαθητές μας οι οποίοι απέδωσαν με όμορφο θεατρικό τρόπο το διασκευασμένο θεατρικό κείμενο "Ο σκληρόκαρδος Γίγαντας"! Ο δήμαρχός μας κ. Γαρνέλης, μοίρασε σε όλα τα παιδιά του Νηπιαγωγείου και του Δημοτικού, που πήραν μέρος στην εκδήλωση, δώρα και μας ευχήθηκε για τις γιορτές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς!



2. Στις 28 Δεκεμβρίου 2018 στις 10:00 το πρωί, στο αμφιθέατρο του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων, πραγματοποιήθηκε μια πολύ όμορφη εκδήλωση για τους μικρούς μας φίλους, με τη συνεργασία της Κοινωφελούς Επιχείρησης του Δήμου, του ΚΔΑΠ και του Κυττάρου Τέχνης Τζουμέρκων: (κάλαντα, "μάγος", δώρα απ' τον Αϊ-Βασίλη, μπουφές...). Χρόνια πολλά και καλή Χρονιά σε όλους!



Παναγιώτης Καραβασίλης

Η εφημερίδα και ο Σύλλογος στηρίζονται στις δικές σας συνδρομές. Μπορείτε να τις στέλνετε και με επιταγή στη διεύθυνση:
Εφημερίδα
"ΤΟ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ"
Φειδίου 18
106 78 Αθήνα

Πανθώραν

ΟΡΕΙΝΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ

Ξενοδοχείο

στο Βουργαρέλι

Σταυρούλα Καραβασίλη

Τηλ.: 26850 22111

Κιν.: 6972 425591

Fax: 26850 22251

e-mail:

info@panthoron.gr

www.panthoron.gr



Βουργαρέλι - Άρτα 470 45
Τηλ.: 26850 22713, 6972 408888
Email: dimitris-papadimas@yahoo.gr
www.vilasofia.gr



Ενοικιαζόμενα Δωμάτια
Καφέ - Εστιατόριο

Χριστόφορος Σιρόπουλος

Βουργαρέλι
Ν. Άρτας

Τηλ.: 26850 24664
Κιν.: 6974 079270

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΟΥΣΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡ. ΣΟΥΣΟΣ



e-mail: sousos@yahoo.com

ΚΗΦΙΣΙΑΣ 72 (Αγ. Τριάδα)
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΤΗΛ.: 210 6982438
ΚΙΝ.: 6974305426
6972422536

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ

ΣΟΥΣΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

S.D.S

Σεβαστουπόλεως 102, Αμπελόκηποι
Τηλ. 210 6996656
Κιν. 6972422536/6946607883
e.jimsousos@hotmail.com

ΣΟΦΙΑ ΚΩΝ. ΓΟΥΣΙΑ - ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ - Τ.Κ. 47045

ΤΗΛ. ΓΡΑΦΕΙΟΥ: 26850 22644 - ΚΙΝ.: 6972 194054

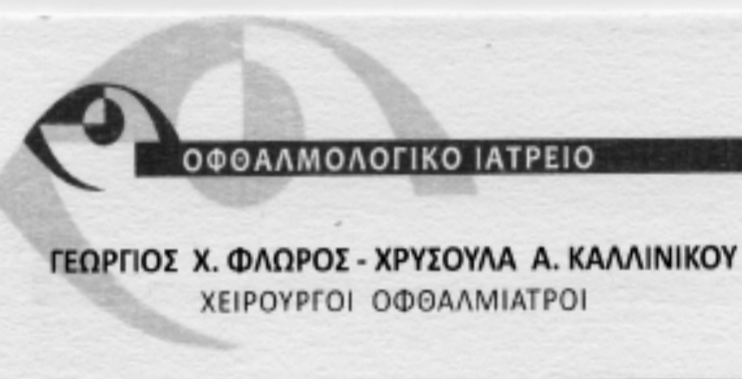
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ
ΔΩΜΑΤΙΑ

ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΤΑΣΙΟΣ

ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ ΑΡΤΑΣ

ΤΗΛ.: 26850 22254



ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΦΛΩΡΟΣ - ΧΡΥΣΟΥΛΑ Α. ΚΑΛΙΝΙΚΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΙ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΙ

Νεώτετος 13Α, Ν. Ηράκλειο, τ.κ. 141 22
(πλησίον Η.Σ.Α.Π. Ν. Ηρακλείου)

τηλ./fax: 210 2827000 - κιν.: 6974 363236 - κιν: 6972 778021

VILLA ELIA

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΥΡΟΛΟΓΟΣ

Άγιος Ιωάννης - Φρύνη - Λευκάδα
Apartments & Suites & Villas

ΤΗΛ.: 26450 24397 - 6973536887

Fax: 26450 26019

e-mail: tyrologos@villaelia.gr

www.villaelia.gr

